

Herborg skriv

Ole's barndom

Sidst redigeret: 3. februar 2024

Indholdsfortegnelse

Ole's barndom i Herborg	3
-------------------------------	---

Ole's barndom i Herborg

Ole

Jeg er vokset op i Herborg, og vil derfor fortælle om hvad tiden gik med.

FIGUR 1: JETTE OG OLE DALGAARD

FIGUR 2: JETTE OG OLES DATTER MERETE, SVIGERSØN HENRIK OG BARNEBARN BERTRAM

FIGUR 3: JETTE OG OLES DATTER SANNE, SVIGERSØN ERIK OG BARNEBARN VIGDIS FØDT 16 MAJ 2023

CV

Jeg, Ole Stræde Dalgaard, er født i Herborg den 31. december 1955, som nummer 3 i en søskendeflok på 5. Mine forældre er Ingeborg Stræde Dalgaard, født den 25. september 1920 og Holger Dalgaard, født den 24. oktober 1918.

Storesøster Sonja er født den 17. januar 1948, storebror Erik er født 29. oktober 1949, lillesøster Irene er født den 24. november 1957 og lillesøster Grete er født den 20. oktober 1958.

Sonja gik kun i Herborg skole til og med 6. klasse, da hun ville have tysk, som man ikke havde på Herborg skole i 7. årgang. Tysk tog hun derfor i Videbæk, for derefter at fortsætte i 1. real.

Sonja, der bor i Ølgod, var gift med Villy, der døde som 80-årig, og de fik 3 børn Dorte, Mette og Søren. Mette blev desværre dræbt i bilsammenstød i november 1998. Sonja var efter skolegang i Herborg og Videbæk ung pige i huset ved vores moster og onkel på Fyn. Efterfølgende tog hun uddannelse som sygeplejerske, og arbejdede som sådan, inden hun blev medhjælpende hustru i det landbrug, de drev ved Strellev lidt uden for Ølgod. Da børnene blev lidt større, arbejdede hun som hjemmesygeplejerske ved Ølgod kommune og Ny Varde Kommune, og hun er nu folkepensionist, og bor i Ølgod.

Erik, der flyttede til Ulfborg allerede som 16-årig efter afsluttet skolegang på Herborg og Videbæk skole, blev uddannet som mekaniker hos I.C. Christensen (forhandlede Saab), og var i samme firma i knap 43 år, kun afbrudt af værnepligt ved Forsyningstropperne på Hvorup kaserne. Eriks chef lukkede på et tidspunkt værkstedet på grund af alder, da han ikke kunne sælge værkstedet. Herefter fik Erik arbejde ved KIA og SEAT nogle få hundrede meter fra hans hidtidige arbejdsplads i Ulfborg, og her var han de sidste år på arbejdsmarkedet, hvor han gradvis gik ned i arbejdstid, før han kom på folkepension. Erik bor alene i eget hus.

Irene, der nu bor på demens plejehjem i Esbjerg, flyttede efter endt skolegang i Herborg og Videbæk, samt ung pige i huset ved Gert og Birthe Kristensen på Guldregnelle i Videbæk til Tim, hvor hun serverede på kroen. Hun traf sin senere ægtefælle Jan i Tim, der desværre døde allerede som 49-årig, og de blev gift, og fik sammen børnene Tina og Rasmus. Efter tiden som serveringsdame på kroen syede Irene for Pagh Mørup, inden hun begyndte at arbejde som social- og sundhedshjælper på Stadil plejehjem og senere Tim Plejehjem, inden hun måtte ophøre der på grund af hendes demens. Boede i Tim indtil foråret 2023, hvor hun fik en aflastningsplads på Spjald Plejehjem, og efterfølgende fik hun en fast plads på demens plejehjem i Esbjerg. Datteren Tina bor i Esbjerg.

Grete bor i Videbæk sammen med Bent Albæk Jensen, der stammer fra Nr. Vium, og de har tvillingerne Lene og Else. Efter endt skolegang på Herborg og Videbæk skole samt Handelsskolen i Skjern blev Grete uddannet indenfor kontor på Trøstrup Teglværk, og siden har hun hovedsagelig arbejdet inden for den finansielle sektor i Nordea, Nykredit, Ringkøbing Bank og nu Vestjysk Bank.

Jeg selv Ole bor i Tjørring, er gift med Jette, og vi har døtrene Merete født i 1981, der er gift med Henrik og de har sønnen Bertram på 10 år, og Sanne født i 1988, der er gift med Erik, og de har datteren Vigdis (født 16. maj 2023).

Efter endt skolegang på Herborg og Videbæk skole samt Handelsskolen i Skjern blev jeg ansat som elev på Videbæk Rådhus i socialforvaltningen, og blev uddannet der. Ellers har jeg været 16 måneder ved Civilforsvaret i henholdsvis Herning, København og Næstved, arbejdet på kontor i Ringe kommune, på kontor på Amtsgården i Ringkøbing, på kontor ved Socialpædagogernes Landsforbund i henholdsvis Holstebro og Herning, jobkonsulent i Vejen Kommune, kontor i Struer Kommune, kontor i Lemvig

Kommune og kontor i Holstebro Kommune, hvorefter jeg gik på efterløn 1. september 2018. Min hustru Jette gik på efterløn 1. februar 2021.

FIGUR 4: OLES BROR OG SØSTER - SONJA OG ERIK

FIGUR 5: OLES SMÅSØSTRE - GRETE TIL VENSTRE OG IRENE TIL HØJRE

Der er billeder af Oles mor og far i afsnittet om Herborg Andelsmejeri.

Opvæksten

Jeg voksede op i et trygt hjem, hvor der altid var en god tone. Husker kun en gang hvor min far skældte mig ud. Det var en gang, hvor jeg fik boksehandsker i julegave, og dem skulle min lillesøster Irene så prøve, hvor hun fik handskerne på, og jeg havde de bare næver, og der kom jeg til at ramme Irene for hårdt i maven, og det var min far ikke tilfreds med. Har garanteret fået skældt ud andre gange, som jeg nok bare ikke husker.

Bank har jeg aldrig fået derhjemme. Husker dog at min far en gang sagde til lærer Just, der var på besøg, at var jeg ikke ordentlig, så kunne han bare give mig et par på "lampen". Det skete heldigvis aldrig. Det var nok for at signalere over for mig, at jeg skulle være ordentlig i skolen.

Uanset om det var mens vi boede i mejeribestyrer bolig eller mens vi boede i boligen på Finderupvej 10 før mejeriet, så var det en tid, hvor jeg husker, at mine forældre arbejdede meget. Trods det at min far havde fritidsinteresser i form af blandt andet fodbold, skak, fiskeri og kortspil, så arbejdede han ofte på kontoret om aftenen, mens vi boede på mejeriet, og min mor var i gang hele tiden med et eller andet husligt eller i haven. Har dog altid haft indtryk af, at der også var tid til os børn.

Jeg fik altid at vide af min mor, at var der nogen, der havde det svært i skolen, så skulle vi være gode ved dem.

Det jeg mindes fra før jeg kom i skole

Mellemørebetændelse

Noget af det jeg første jeg husker fra før min skoletid var, at jeg havde mellemørebetændelse, og det var meget smertefuldt. Som om det ene øre klistrede sig til hovedpuden.

Kaniner ud i det fri

Min storebror Erik og storesøster Sonja havde kaniner i nogle år, og de blev ind imellem sendt til slagtning i Skjern. Jeg husker ikke hvor mange de havde, men min storesøster mener, at de ind imellem havde op mod 40. Upopulær blev jeg, da jeg lukkede dem alle ud. Om de alle blev fanget ind igen, husker ingen af os den dag i dag.

Mejeribestyrer Søndergaard og frue

Før min skoletid besøgte jeg mejeribestyrer Sofus Søndergaard og hustru Metha ind imellem, og jeg husker, at de var nogle rare mennesker, som jeg gerne ville gå over til, og det var jo lige nabo til os. Sofus Søndergaard døde 21. januar 1962, hvor jeg lige var blevet 6 år den 31. december 1961.

Niels

Før jeg skulle begynde i skole, kan jeg huske, at jeg ofte legede med Niels Andersen, søn af Johannes Viftrup Andersen og Ketty, der boede i huset lige før Gjøde Carlsens gård på adressen Enggårdsvej 1. De rejste fra Herborg i 1961. En episode jeg især husker er, at en gang hvor Niels og jeg havde lavet lidt skarnsstreger, hvor vi havde puttet noget smadder på nabopigerne Eva og Elins legetøjskomfur, hvor Vilstrup kom efter os, da han nok lige ville have en alvorlig snak med os (fuld berettiget), men vi nåede lige indenfor hjemme hos mig, og låste døren, sådan at han ikke kunne få fat i os.

Husker at jeg var ked af at Niels flyttede fra Herborg til Skjern, men heldigvis mødte jeg af og til Niels, når han enten var på ferie eller i weekender var på besøg hos hans bedsteforældre Marie og Jep, som havde iskiosken ved Herborg Stadion. Niels far Johannes spillede jeg senere som voksen kort med i mange år til præmiewhist i Videbæk, og vi havde det bare hyggelig.

Klaus og Arne

Husker svagt at Valdemar Mogensen og familie boede som naboer til os på Finderupvej 8, og de flyttede til Fiskbæk sidst i 1950'erne.

Efterfølgende og inden vi begyndte i skolen flyttede Klaus Nielsen og hans familie en tid ind i den bolig Valdemar Mogensen havde boet i, mens vi boede på Finderupvej 10. Klaus husker, og det gør jeg også selv ved nærmere eftertanke, at der var et lille hul i hækken mellem dem og os, så vi kunne løbe over til hinanden.

Klaus har skrevet, at han husker, at det var i foråret 1961, at de flyttede til Videbæk, så Klaus har været knap 6 år. Klaus flyttede til Videbæk samme dag som Arne Jespersen (søn af Adda og Sigurd Jespersen, der boede på Finderupvej 7), som jeg også legede med. I Videbæk kom de til at bo med kun 2 huse imellem. Jeg var også ked af, at Klaus og Arne flyttede.

Flytningen til mejeriet

Jeg vil mene, at vi flyttede til mejeriet på Finderupvej 12 fra Finderupvej 10 ca. 1. maj 1962, og det var på en dejlig solskinsdag. I forbindelse med flytningen var min lillesøster Irene så uheldig, at hun faldt ned fra trappen på 1. etage, og hun slog sig gevaldig.

Jeg husker, at vi kom til en bolig, hvor der var meget mere plads, end vi havde været vant til på Finderupvej 10. Der var noget vi kaldte den store stue, og som jeg husker det, så havde vi den første lange tid slet ikke møbler til denne stue. Det passede mig rigtig godt, da vi ofte brugte stuen til at spille fodbold i (vi ramte på et tidspunkt vase på radiatoren, og det kunne vasen ikke holde til), og mange brydekampe havde jeg med mange af byens børn, og Johannes Krogsgaard (Hejse) husker sikkert også, at min far dæmpede på os, når vi var for højlydte, når vi tumlede i stuen om aftenen.

Grunden der hørte til mejeriet, var et slaraffenland for mig, og nok også for andre af byens børn, da vi havde rigtig gode muligheder for at udfolde os der. Grunden var på ca. 3.000 m².

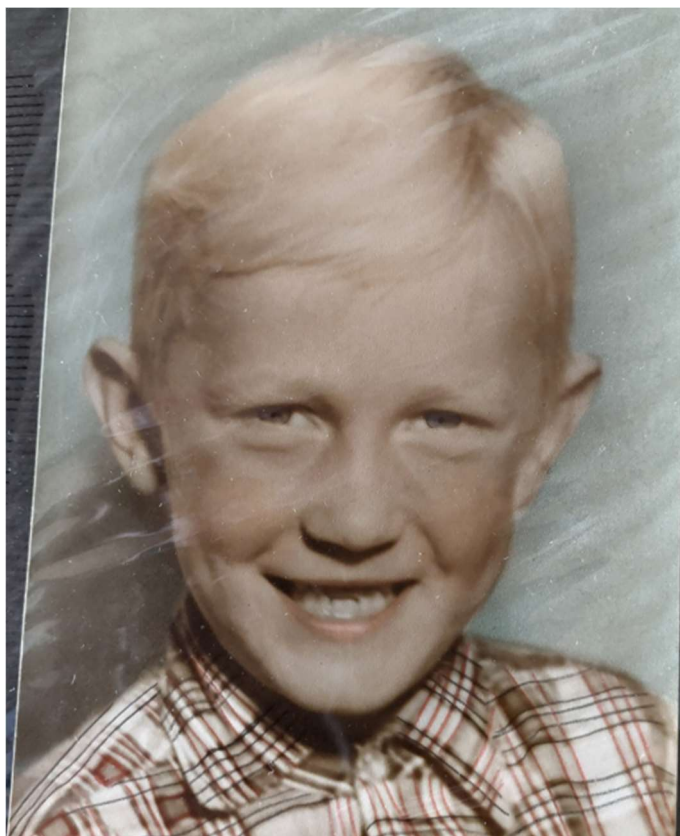
Storesøsters konfirmation

Min storesøster Sonjas konfirmation var den 6. maj 1962, og dagen blev fejret på mejeriet, bortset fra spisningen som foregik på Afholdshotellet. Anden dags gilde for klassekammeraterne blev afholdt på mejeriet.

Fra 1. klasse

Hvad skete der i hjemmet mens vi boede på mejeriet

Eneste gang jeg kan huske, at jeg har set min far se bekymret ud, var på et tidspunkt, da min storesøster Sonja var et år i huset hos min moster og onkel, der havde gartneri på Fyn. Min onkel ringede en aften fra Fyn, hvor det var blevet mørk, og min far sad og lavede kontorarbejde. Jeg kunne godt høre på samtalen, at der var noget, der ikke var så godt. Min far fortalte efter samtalen, at Sonja og min kusine Kirsten havde været ude og gå en tur, og at min storesøster var blevet påkørt af en bil. Sonja var kommet på sygehuset, hvor det viste sig, at hun havde brækket det ene ben. Sonja og Kirsten havde gået i den forkerte side af vejen, mens det var mørkt.

FIGUR 6: OLE - 1. KLASSE

Luftbøssen

I hestestalden havde min far en luftbøsse. Har aldrig set ham bruge den, men tænker at han måske har brugt den, hvis der har været rotter. Han fik som regel en kort middagshvil hver dag, og når han fik den, listede jeg mig nogen gange til at bruge bøssen, og fik vist også skudt et par enkelte fugle gennem årene. Hvor jeg fik haglene fra, husker jeg ikke, måske de har lagt sammen med bøssen.

Havehuset

I tilhørende have til mejeriet var der et flot havehus, hvor vi kunne sidde og få vores kaffe eller saftvand. Et af de første år efter vi var flyttet på mejeriet, var Aksel baker (fra Brødudsalget) på besøg, og vi syntes åbenbart, at det kunne være spændende at se, om vi kunne kaste en mursten eller belægnings sten over havehuset, og for en af os gik det i hvert fald galt, da det tog en rude i havehuset. Tror ikke min mor har været tilfreds med det, uden at jeg husker det nærmere.

Kæmpe traume - Tændstikker og de 2 brande

Brand 1

Det har været i sommeren 1962 eller 1963, hvor vi boede på mejeriet. Jørgen Central som vi kaldte ham fra Finderupvej 20 kom på besøg, og han havde en æske tændstikker med. Det har været lige over middag, hvor mine forældre fik en kort middagssøvn, og Jørgen og jeg blev enige om, at vi skulle ud og lege med tændstikker. Hos os var tændstikkerne oppe på en hylde over komfuret i køkkenet, og så tog jeg en af æskerne der, og efterfølgende fandt vi et sted, hvor vi syntes det kunne være spændende af eksperimentere med tændstikker og ild.

Nedenfor mejeriet havde Eigil Keseler en mark, og på den anden side af marken (skellet over til Jens Chr. Jensen, hvor Esther og Gjøde nu har jord), var der en række grantræer (de er der stadig i dag), og på den vestlige side af grantræerne var der noget langt græs. Jørgen og jeg, der altid konkurrerede, når vi var sammen skulle så prøve af, hvem der turde at lade græsset brænde længst, inden vi påbegyndte slukningen.

På et tidspunkt fik vi påbegyndt slukningen for sent, og ilden fik så fat i grantræerne. Vi løb alt hvad vi kunne over marken og hjem til os selv hver især. Telefondamen Inga på Centralen fik vist bugt med ilden, og jeg tror måske også, at brandvæsenet har været tilstede i forhold til slukningen, så har det været uden udrykning, uden at jeg med sikkerhed ved det. Jørgen husker, at det var 7 træer, ilden havde fat i.

Det må for os begge have været et kæmpe traume, da jeg i forbindelse med en klassesammenkomst omkring 2009 nævnte det med branden for Jørgen Central, og det viste sig, at hverken Jørgen eller jeg siden den dag i 1962 eller 1963 havde nævnt det skete for nogen som helst, og vi havde heller ikke indbyrdes nævnt det for hinanden før sammenkomsten i 2009.

Mine forældre bebrejdede mig aldrig for hændelsen. De har nok tænkt, at det var straf nok for os, det der skete.

Ved sammenkomsten i klassen i 2009 fortalte Jørgen og jeg om episoden for de andre, og så viste det sig, at Egon Madsen og Jens Merrild Jensen fra Vester Herborg også havde leget med tændstikker på et tidspunkt, og Jens har beskrevet deres legen med tændstikker på følgende måde:

FIGUR 7: GRANTRÆER DER VAR ILD I

Brand 2

Da Hedegårdens staklade nedbrændte.... ved Jens Merrild Jensen

Jeg har ikke helt styr på dato og årstal. Et godt bud vil være i starten af 1962, altså lige før start i 1. klasse på Herborg skole.

Min jævnaldrende nabo Egon og jeg legede tit sammen.

Så var det, at Egon kom til mig en søndag eftermiddag. Mine forældre havde for vane at tage en længere lur efter middagen, til ca. 14.30 – altså netop søndag.

Nå, men tilbage til Egon. Nogenlunde følgende ordveksling udspandt sig:

Egon: "skal vi prøve det med ild i stakladen?"

Jens: "Det kan vi godt, men det skal kun være 3 gange"

Stakladen

Herefter tog vi tændstikker og entrerede til stakladen op i vores hule i halmen.

Det kan godt lyde lidt skørt, men vi havde prøvet det før – med succes – dvs. vi fik ilden slukket i tide!! Det foregik på den måde, at vi simpelthen tændte ild til noget halm. Derefter kvalte vi ilden med en trøje, ved at smide trøjen over ilden.

Denne søndag gik det godt de første to gange, men sidste gang blev vi jo nok for overmodige, og ilden blev simpelthen for voldsom for os. Der er ikke en masse tid til at tænke – Hvad nu. Ret hurtigt bredte ilden sig og varmeudviklingen steg.

Til sidst så jeg kun en udvej – tilbagetrækning. Egon kæmpede derimod desperat mod flammerne, så meget at håret krøllede på grund af varmen.

Her trak jeg Egon ud af det begyndende flammehav, og vi nåede ud i sikkerhed.

FIGUR 8: STAKLADEN DER BLEV SAT ILD TIL

Flugt

Sammen løb vi hen til den nærliggende Dyrvigs Skov. Her gemte vi os for en stund – måske en halv time. Så traskede vi hjem igen meget flove – det var jo forfærdeligt, det der var sket.

Vel halvvejs hjemme kørte far og storebror Niels mod Videbæk for at hente mine bedsteforældre. De blev hentet hver anden søndag til kaffe og aftenspisning. Klokken var ca. 14.40, det var ret præcis afhentning. Jeg tror far råbte noget i retning af; HVA'S...Æ STAKLÅR BRÆNDER

Der blev ikke meget tilbage af stakladen, kun nogle forkullede metaltagplader. Nogen egentlig afstraffelse fik jeg ikke, dog var der unægtelig en noget trykket stemning de første dage efter.

Stakladen blev aldrig genopført. Det var jo netop de år den helt store revolution skete i landbruget. Fra at høste kornet med selvbinder og køre neg i laden og tærse i laden.

Her på gården blev der investeret i bugseret mejetærsker og bygget træsiloe til korn. Derfor blev der ikke brug for stakladen.

Tur i smøregraven

Søndag formiddag var nogen af de jagtinteresserede i Herborg ofte samlet i værkstedet hos Poul Viftrup, og ud over at være samlet i værkstedet, så gik de om bag værkstedet, hvor de skulle ramme dåser, som der blev smidt ud i luften, som de så hver især på tur skulle ramme.

Inde i værkstedet husker jeg, at vi var et par drenge, der løb meget tæt på smøregraven. Jeg var i hvert fald en dag så uheldig, at jeg smuttede i graven, og jeg blev smurt fuldstændig ind i olie. Hvordan min mor har fået det af, husker jeg ikke, men det var i hvert ikke sjovt for hverken mig eller min mor.

Aviser

Henning Pedersen søn af Marie og Sigfred Pedersen, fra Finderupvej 16 omdelte Aarhus Stiftstidende om søndagen (husker ikke om det var ud over Herborg by).

Klaus Nielsen søn af Anna og Peder Nielsen (kaldet Peder Vognmand eller Peder Købmand) fra Finderupvej 17 omdelte Politiken om søndagen, og havde derudover i flere år salg af hele Politikens forlags julebøger samt Hvem Hvad Hvor. Distriktet for Klaus var hele Herborg incl. by og land. Først rundt og skrive bestillinger op, og når bøgerne så kom, skulle Klaus rundt med bøgerne og få pengene kradset ind. Han husker vinterstorme med rigtigt koldt vejr.

Knud Erik Jørgensen omdelte landruten for Ringkjøbing Amts Dagblad mod vest. Knud Erik beskriver, at hans rute gik fra den ejendom på Finderupvej 24 hvor Vagn Ladekjær boede, og så videre ud af Finderupvej og ud på ejendommen, hvor Sigrid og Jens Kamp Lauridsen boede i Øster Finderup. Derefter op til Hestkærvej og tilbage igen op til Mads Christian Kaasgaard og derefter hjemefter. Derefter havde han nogle ejendomme på den anden side af forældrenes hus på Herborgvej 11.

Knud Erik tror det var i 1963-64, og han omdelte 23 aviser. Det har også været en god lang cykeltur Knud Erik var på.

Min storesøster Sonja og storebror Erik overtog avisrute efter Knud Krogsgaard, og de omdelte Jyllands Posten om søndagen, og distriktet gik ud over Herborg by til og med Finderupvej 32 i Vester Herborg, hvor Marius Bjerregaard boede. Nogen gange var de også helt ude ved Nr. Vium Mejeri. Senere overtog jeg ruten, men husker ikke hvor lang tid. Prisen i løssalg var ifølge Jyllands Posten i august 1962 på 70 øre i løssalg. I august 2023 koster den 48 kroner i løssalg. Der blev på denne tur omdelt 52 Jyllands Posten aviser om søndagen ifølge min storebror.

Sjov historie

Min storebror Erik har fortalt, at en gang var Svend Jensen på Skolevej 9 ikke hjemme, da min storebror afleverede avisen. Avisen var vist kommet op på en pris af 1 krone, og Svend Jensen havde lagt 2 kroner, hvorfor min storebror gav 1 krone tilbage. Næste gang han kom til Svend Jensen meddelte Svend min storebror, at når han havde lagt 2 kroner, så var det fordi han skulle have 2 kroner, og det var gode drikkepenge (flot af Svend Jensen). En timeløn for en almindelig arbejder var på det tidspunkt vel 5-6 kroner i timen.

Cykling

Af og til cyklede vi indbyrdes lidt konkurrence cykling, og kan huske min kæde nogen gange sprang af til stor irritation for mig. Cyklede en gang om kap med Ove Thomsen (søn af Olga og Ole Thomsen). Vi startede ved foderstof, og vi skulle køre hver vores vej rundt over viadukten, som der var dengang ved gårdejer Jens Kaasgaard (nu Jørgen Kaasgaard), og Ove kom noget før i mål end jeg, selv om Ove er ca. 1 år yngre end mig. Så måske der gik en god cykelrytter tabt i Ove. Ove kan også den dag i dag huske, at vi kørte om kap.

Genforeningspladsen

På genforeningspladsen spillede vi nogen gange fodbold, især når købmand Mølhedes børnebørn var på besøg. Knud Nielsen (kaldet Buller) og Gert Dejgaard husker jeg, der ret ofte klatrede i træer der, og det var de rigtig gode til.

Mads Green fra Skolevej 17 har jeg fået oplyst, at han slog græs på pladsen i en del år.

FIGUR 9: GENFORENINGSPLADSEN I HERBORG

Porten ved foderstof

Vi spillede også nogen gange fodbold ved pakhuset ved Herborg Korn- og foderstof.

Betjent Nielsen, Videbæk

Landbetjenten var betjent Nielsen fra Videbæk. Han var en person, man virkelig havde respekt for.

Nogle få gange var jeg så uheldig, at betjent Nielsen fra Videbæk kom til Herborg på uheldige tidspunkter for mig.

Situation 1 var en dag/aften hvor vi var nogle stykker der kørte cykelløb i Herborg, og husker at selve målet var ved kartoffeltromlerne på den østlige side af mejeriet. Selve ruten som sådan husker jeg ikke uden af, men husker at vi til allersidst på ruten kom cyklende ned af Genvej. Når man kom fra Genvej, så var der to muligheder for at komme til kartoffeltromlerne. Den ene mulighed var at fortsætte lige over og gennem mejerigården og om forbi perronen og derfra videre til kartoffeltromlerne, og den vej kørte alle de andre undtagen jeg selv, der drejede til højre hen forbi frisør Bendtsen og Tove Dahl.

Jeg fortrød efterfølgende, at jeg drejede til højre. Det skyldtes for det første, at jeg kom sidst i mål, og for det andet at lige efter at jeg drejede ud på Finderupvej, så kom betjent Nielsen kørende, og han fik mig holdt an, og så fik jeg en ordentlig berettiget skideballe, og min far der sad/stod inde på kontoret fortalte mig mange år efter, at han og betjent Nielsen hilste pænt på hinanden, da han kørte videre. De andre som kørte lige over gennem mejerigården slap for skideballen, selv om deres kørsel var mindst lige så ulovlig som min, men utrolig heldige var vi, at vi ikke blev påkørt, når vi bare drønedes ud på Finderupvej uden at se os for.

Af andre der var med til cykelløbet husker jeg kun Klaus Nielsen, søn af Anna og Peder Chr. Nielsen (kaldet Peder vognmand eller Peder købmand), og Klaus husker også episoden.

Situation 2 var da jeg havde fået knallert, jeg havde en Express, som jeg overtog efter min storebror. Vi holdt ved iskiosken ved Tove Dahl på Finderupvej, og mens vi holdt der, så kom betjent Nielsen kørende, og han stoppede ud for os. Han ville gerne, at vi hver især startede knallerterne, og at vi skulle gasse op. Det var jeg ikke så glad for, men gjorde naturligvis som betjent Nielsen bad os om. Han kunne nem høre, at min var ulovlig.

Jeg fik besked om at komme om til ham i Videbæk dagen efter med det stempel, jeg havde fået hakket. Så fik man den lærestreg. Om der var andre der skulle om og aflevere ulovlige dele fra deres knallerter, det husker jeg ikke.

Situation 3 var til en fodboldkamp i Videbæk i 1968, hvor Herborg som jeg spillede for tabte 17-1 til Videbæk. Husker at betjent Nielsen i halvveg, hvor vi var bagud med 8-0 eller 9-0 kom hen til os og i sjov sagde, at vi var nød til at lave et mål, ellers pudsede han hunden på os (han havde en schæfer). Jeg spillede højre wing den dag, og spillede over for betjent Nielsens søn Kurt, og var så heldig at score et mål. Det syntes betjent Nielsen bare, der var fint, og han havde et stort smil på efter kampen.

Situation 4 var Henning Pilgaard Pedersen (søn af Marie og Sigfred Pedersen) og Klaus Nielsen (søn af Anna og Peder Chr. Nielsen, kaldet Peder vognmand eller købmand), der blev stoppet af betjent Nielsen, da de kom 2 på en cykel nede fra grusvejen til Esther og Gjøde Carlsen.

Situation 5 var sidste skoledag på Videbæk skole i sommeren 1972. Klassen endte på et tidspunkt af dagen i Herborg Bakker, hvor vi fik nogle øl, og vist også larmede en del. Betjent Nielsen kom i hvert fald på et tidspunkt og påtalte vores larm.

Knud Nielsen (kaldet Buller)

Jeg var på vej hjem fra Cementbyen (en søndag som jeg husker det), hvor jeg havde besøgt Bent Vestergaard (kaldet Bent Post), og da jeg kom op i svinget efter Skolevej og ind på Finderupvej, så var der en del folk omkring "æ spids".

Det viste sig, at det var Knud Nielsen (kaldet Buller) der ved "æ spids" var kørt frontalt ind i en bil, og husker at jeg fik at vide efterfølgende, at Knud (Buller) var blevet kørt på sygehuset, hvor han lå i koma over et døgn. Knud var 6 år på det tidspunkt. Heldigvis har Knud ikke fået varige mén efter uheldet.

Jeg har af en af mine søskende fået fortalt, at min far troede, at det var mig der var blevet kørt ned, og at han løb i gummistøvler hen til "æ spids".

Herborg skole

Jeg begyndte i Herborg skole i august 1962.

Husker tydelig første skoledag, hvor forældrene var med, og Jørgen Central som vi kaldte ham, og jeg kom til at sidde sammen, og det gjorde vi alle 7 år på Herborg skole.

Jeg havde en sort skoletaske i de første år, og tror at det var en, som jeg arvede efter en af mine store søskende.

Vi var 6 drenge i klassen på første skoledag. Klaus Nielsen kom i klassen sidst i august eller allerførst i september efter tilflytning fra Videbæk. De 7 drenge i klassen var herefter Jens Merrild Jensen, Egon Madsen, Aksel Lauridsen (kaldet Aksel Bager), Henning Jørgen Christiansen (kaldet Jørgen Central), Kurt Larsen, Klaus Nielsen og jeg selv. Pigerne husker jeg, at de var 7, og det var Anna Bank Jespersen, Conny Kjærgaard, Gurli Lange, Bente Andersen, Hanne Jacobsen, Oda (husker ikke Oda's efternavn), Sonja Kjærside og Ingrid Green. Lisbeth Just Pedersen kom til i løbet af 3. klasse. Dorte Jensen (senere gift Møller) var også i vores klasse i en del af de 7 år. Oda gik ikke alle 7 år i Herborg Skole, da familien flyttede på et tidspunkt, og Sonja Kjærside var der også kun en del af de 7 år.

På den allerførste skoledag husker jeg, at Kurt kom til sætte sig ved siden af stolen, og så sad han på gulvet. Jeg er i tvivl, om det var noget Kurt gjorde med vilje, men jeg/vi der var tilstede syntes, det var ret sjovt, da Kurt jo ikke slog sig.

Første eller anden klasse

Kan huske at et par af drengene der kom fra landet havde lidt øl med i skolen - det var vist øl de havde fået af karlen på gården, hvor de kom fra. Om de drak dem på vejen hjem fra skolen, det husker jeg ikke.

Morgensang og bøn

Før første time mens Peder Just Pedersen var skoleleder stod vi uden for det klasseværelse, vi skulle have den første time i. Vi sang herefter morgensang med dejligt klaverspil til af Inger Jeppesen, og efterfølgende bad vi fadervor. Det var for mig en skøn måde at starte skoledagen på. Da Gori var skoleleder mener jeg, vi stod på række uden for hoveddøren, hvorefter vi gik ind til det klasseværelse vi skulle have 1. time i, hvorefter vi sang morgensang og sikkert også bad fadervor herefter.

Lærerne

Lærerne er beskrevet hver for sig andetsteds i vores skriv.

Jeg mindes ikke, at jeg nogensinde var ked af at komme i Herborg Skole. Jeg mener, at vi havde nogle målrettede lærere, der ud over at være målrettede, også var gode til det sociale.

Fagene

Der var nogen af fagene, hvor vi var 2 klasser sammen. Det var vi bl.a. i fagene gymnastik, formning og sang. Både klassen over os og klassen under os var elever, som jeg kom godt ud af det med.

Gymnastiktimerne

Gymnastiktimerne var meget varierede. I de måneder hvor der ikke var sne, havde vi enten atletik eller fodbold. Når vi spillede fodbold, så spillede vi mod enten den klasse der gik over os eller under os, og som jeg husker det, så bestod den klasse over os af 6 drenge hvor vi var 7 i vores, og klassen over os vandt som regel medmindre lærer Just spillede med og hjalp os.

Klassen under os var 13-14 drenge, mod de 7 vi var i vores klasse, og her kneb det også for min klasse at vinde. Husker at når vi tabte til dem, at jeg nogen gange gik ind på toilettet for mig selv bagefter, og tror jeg fældede en tåre eller to, da jeg ikke var så glad for at tabe til dem, selv om de var det flere end vi.

I atletik kunne vi opnå skoleidrætsmærker, og jeg har dem stadig.

Om vinteren lavede vi redskabsgymnastik, spillede skamle håndbold eller havde sørøver leg eller højdespring.

Svømning

På et tidspunkt blev vi kørt til svømmebassin i Videbæk, og Peder Just Pedersen fik lært samtlige fra klassen at svømme. Han var i øvrigt selv en fremragende svømmer, og han var også rigtig dygtig til udspring. Jeg var især imponeret, når han svømmede butterfly fra den ene ende til den anden og derefter retur (det gik bare stærkt).

I svømning kunne vi også opnå svømmemærker, og jeg har også gemt disse mærker.

Frikvartererne

Gennem de første år i skolen spillede jeg oftest fodbold i frikvartererne, og når frikvarteret var slut, blev der ringet med en klokke. Spillede også dødbold og hoppede i bue. Tror aldrig jeg har været oppe og slås i skolegården, men lidt drilleri husker jeg, at man nok har været en del af. Men generelt så har mine drenge klassekammerater i forbindelse med mit skriv her givet udtryk for, at vi var gode ved hinanden i klassen.

Et frikvarter i en af de lidt større klasser i Herborg skole, husker jeg især et frikvarter, hvor vi var inde i depotet (ikke sikker på at vi måtte være derinde). Der blev fjantet en del på vejen ud derfra og ude på gangen, og da Aksel Bager og jeg kom ud på gangen som de sidste, så mødte vi skoleleder Just, og hans bemærkning var, at det var da rart at se, at der var et par der kunne gå ordentlig (vi var vist slet ikke bedre end de andre, men lige lidt heldige i den konkrete situation).

Der var også en ged på skolen som familien Just havde, og den havde vi elever også megen fornøjelse med.

Forårsfesten

Som jeg husker det, så havde vi en årlig forårsfest på skolen, hvor klasserne fra de ældste klasser opførte hver sin komedie. Husker især et år, da vi gik i 5. klasse, hvor vi opførte "Kejserens nye klæder", og Lisbeth Just Pedersen spillede hovedrollen som kejser. Vi øvede virkelig mange timer, og lærer Børge Vilstrup lavede en kæmpe indsats for at stykket skulle blive en succes, når vi skulle optræde for publikum med alle forældre, lærere og elever på skolen.

Husker at Kurt Larsen (søn af Thomas Larsen og hustru), og jeg spillede embedsmænd. En af replikkerne jeg kan huske jeg skulle sige startede med, "Dum er jeg ikke".

Vilstrup gjorde meget ud af episoden hvor kejseren skulle afsløres. Det var lille Christian Thomsen (gik 3 klasser under os) og søn af Olga og Ole Thomsen, der som det lille uskyldige barn skulle afsløre, pege og råbe noget i retning af. "Han har jo ikke noget tøj på".

Jeg oplevede, at Vilstrups store indsats og klassens optræden virkelig blev en succes.

Der var også et år, hvor vi skulle opføre et eller andet, hvor jeg lå hjemme med skoldkopper, hvorfor jeg ikke kom med til forårsfesten, og det var "træls".

FIGUR 10: LISBETH JUST PEDERSEN I "KEJSERENS NYE KLÆDER" FRA EN FORÅRSFEST

FIGUR 11: CHRISTIAN THOMSEN FRA "KEJSERENS NYE KLÆDER"

Fastelavnsfest

Vi slog katten af tønden til fastelavnsfester, og som jeg husker det, så nåede vores klasse et år slet ikke at slå på tønden før det væltede ud af tønden med forskellige gode sager, og det var Erik Just (han gik 2 klasser under os) der gav tønden så kraftig et slag, som tønden ikke kunne holde til. Erik blev dermed kattekonge og Pia Lønskov Nielsen blev kattedronning.

FIGUR 12: ERIK JUST PEDERSEN SOM KATTEKONGE OG PIA LØNSKOV NIELSEN SOM KATTEDRONNING

200 til høstfest i Herborg

En af de gange jeg har besøgt Ringkøbing Amts Dagblad i forbindelse med vores skriv om Herborg, så jeg en avisartikel fra 1968, hvor der stod, at beboerne i Herborg holdt i aftes høstfest i forsamlingshuset. Der var ca. 200 deltagere.

Efter velkomst ved Laurids Andersen underholdt familien Højbjerg, Vinderup, med sang, oplæsning og musik.

Den vellykkede aften sluttede med dans stod der allersidst i artiklen.

Skolepatrulje

Da vi kom i 6. eller 7. klasse, var vi skolepatruljer, sådan at det var mere sikkert at færdes, når man kom til skolen. Husker også at vi var til skolepatruljefest i Holstebro, hvor jeg var så heldig at vinde en single plade med Birthe Kjær med sangen Arrividerci France, som hun lige var kommet frem med som en kæmpe succes i 1968, og siden den tid har jeg været Birthe Kjær fan.

Lukningstruet Herborg skole

Herborg skole var lukningstruet på et tidspunkt, hvor jeg enten har gået i 6. eller 7. klasse. Klassen under os husker jeg, der hængte plakater mv. op i skolegården for at vise, at skolen efter vores mening ikke skulle lukkes, og selv samme klasse forfattede også et brev til byrådet.

Frimærkeklub

I vinterhalvåret havde vi frimærkeklub, og det foregik om aftenen, og den stod Peder Just Pedersen for. Her kunne vi bytte frimærker med hinanden, men jeg husker især, at Peder Just Pedersen købte frimærker hjem i kilovarer, hvor vi så selv skulle dampe frimærkerne af de papirer, de var på. Han gik kilovarene igennem, og de mærker, der havde en god værdi, blev der trukket lod om hvem de skulle tilfalde, så det kunne ikke være mere retfærdigt.

Jeg fik efterhånden opbygget en stor frimærkesamling (fik min storesøsters flotte samling på et tidspunkt), og det fik vi børn meget tid til at gå med.

Skoleleder Kai Gori

Min storebror Erik der er 6 år ældre end jeg, har fortalt, at noget af det han blandt husker fra Kai Gori's tid som skoleleder var, at han var en ung og dynamisk leder (skoleleder fra 1.2.1961-30.11.1964). Der blev blandt andet anskaffet nye gymnastikredskaber og atletikredskaber i Goris tid. Han rejste fra Herborg skole den 1. november 1964, hvor jeg lige var startet i 3. klasse nogle få måneder før.

Udflugter

Vi havde årlige skoleudflugter, og det var altid noget man så meget frem til.

Vildsund Dyrepark - Conny Kjærgaards briller

Vi var på udflugt til Vildsund Dyrepark, og det var i en af de helt små klasser. Her var der en abe, ligesom vi kom ind i dyreparken, og husker at den tog Conny Kjærgaards briller, og klatrede op i flagstangen – håber hun fik dem uskadt tilbage igen.

På samme udflugt sejlede vi med Pinen og Plagen, der var en færgeoverfart fra færgestedet Pinen på Salling til Plagen, der var færgestedet på Mors. Overfarten blev afløst af Sallingsundbroen i 1978.

Vildsund Dyrepark - scene optræden "Se den lille kattekillling"

Også på en udflugt til Vildsund Dyrepark, hvor der var en scene, hvor man kunne komme op og synge. Der blev fra scenen peget på den, der skulle op og synge, og det ramte uheldigvis mig. Kan huske at jeg fra scenen efterfølgende sang "se den lille kattekillling", og det har garanteret været pive falsk; men det tænkte jeg vist ikke på dengang. Jeg fik en pose piratos for indsatsen, så det var ikke så dårligt.

Niels Kvist's forsvinden

Når vi var på skoleudflugter i de små klasser, så var vi altid flere klasser af sted sammen, og vi havde altid forældre med. Husker en udflugt, hvor jeg gik i 2. klasse, hvor 1. klasse og 3. klasser også var med, hvor vi skulle lege røvere og soldater.

Det der skete var, at vi ikke kunne finde Niels Kvist fra 1. klasse. Det lykkedes dog efter et godt stykke tid nogle af drengene fra 3. klasse at finde Niels, som vist var faldet i søvn, men der var da lidt panik på, kan jeg huske. Om det var i en skov på Mors eller om det var Rold Skov, det kan Niels sikkert huske. Tror heller ikke Niels opdagede, at han var blevet væk for vi andre.

Bornholm

I slutningen af 6. klasse var vores klasse en tur på Bornholm. Lærer Vilstrup der var vores klasselærer og hans hustru Ella, var de voksne på turen.

På vejen derover var vi i Tivoli i København, og det husker jeg, der var rigtig sjovt, inden vi sejlede hele natten. Aksel Bager og jeg fik brugt lidt penge i rutsche banen.

På Bornholm boede vi i Allinge. I den pension vi blev indkvarteret, var der også en klasse fra enten No eller Hee, og dem kunne vores klasse ikke blive helt enige med. Som jeg husker det, så var der en dag/aften hvor der var stridigheder med dem, hvor det udviklede sig sådan, at en af dem fra No eller Hee skole fik en dør fra et tøjskab i hovedet, da de ville trænge ind på vores værelse, og det satte vist en dæmper på dem, selv om de var en årgang ældre end vi.

På turen så vi blandt andet Hammershus, Ekkodalen og Brændegårdshaven.

På hjemturen hvor vi på den første del af turen befandt os på færgen, har jeg fået fortalt, at Jens Merrild Jensen fra vores klasse lagde arm med en der var flere år ældre end Jens, men trods det at Jens var yngre end modstanderen, så gik Jens sejrrigt ud af duellen. Flot Jens.

Fik købt en keramikvase til min mor for nogen af de sidste penge jeg havde, og den har jeg arvet efter hende, så den står nu hjemme i skabet.

Fødselsdage

Når der var fødselsdage, så besøgte vi hinanden i klassen, og det husker jeg altid som rigtig gode oplevelser. Jeg fylder selv år nytårsaften, og derfor havde jeg altid fødselsdagsgæsterne om sommeren. Ud over de fra klassen så var Kurt Bendtsen fra klassen over mig med til mine fødselsdagsfester, og jeg var også altid med til hans på Bakkegården i Herborg.

En børnefødselsdag som Jørgen Central som vi kaldte ham og jeg især kan huske, var til Kurt Larsens fødselsdag i sommeren 1965. Vi sad og fik kage og sodavand i stuen hos Kurt (søn at gårdejer Thomas Larsen og hustru), og den dag spillede Danmark mod Sverige. Vi hørte radioen, og Ole Madsen scorede med

hælen, sådan at Danmark vandt med 2-1. Danmark havde ikke vundet over Sverige siden 1954, og Gunnar Nu Hansen var helt euforisk, og det smittede af på vi andre fodboldinteresserede. Sjøv nok så kan Jørgen Central også huske dette.

Kurt fyldte år den 8. juni, og kampen blev spillet den 20. juni har jeg efterfølgende fundet ud af, så Kurt har holdt fødselsdagen lidt senere end på selve dagen.

Nye i klassen

Det var ikke så tit der kom nye i vores klasse på Herborg Skole, men når der kom det, så var det altid skønt med de nye, og hvordan var de så. Husker Dorte Jensen (blev gift med Henning Møller), og hun og hendes familie flyttede ind på 1. etage på Finderupvej 10, og det har nok været i 1963 eller 1964 de flyttede ind. Flyttede igen i slutningen af 1966. Dorthe havde 3 småsøstre, og det var Tove, Inga og Rigmor. Husker at faderen Evald af og til besøgte Frederik Nielsen (kaldet Frederik Didrik på Genforeningsvej 2), og han og Frederik talte meget om jagt, og det var virkelig spændende at høre på.

Lisbeth Just Pedersen, der er datter af skoleleder Peder Just Pedersen og hustru Birthe, kom ind i vores klasse i løbet af 3. klasse. Klaus Nielsen kom som tidligere nævnt som ny i klassen allerede i slutningen af august – først i september i 1. klasse.

Min konfirmation

Konfirmationsundervisningen foregik i præsteboligen i Sønderup. Vi gik til præst sammen med dem der gik i Nr. Vium Skole. Vi havde pastor Kjelstrup, og det var også ham, der konfirmerede os i foråret 1969 i Herborg Kirke. Transporten til og fra præsteboligen skete via buskørsel med Peder Krogsgaard som chauffør.

Min konfirmation i foråret 1969 blev holdt på Finderupvej 10 i den bolig min far købte for 30.000 kr. af mejeriet i 1968. Til konfirmationen var det min mormor, mostre, farbrødre, fastre, onkler og tanter der var med ud over mine forældre og søskende. Jeg fik 850 kr. i konfirmationspenge plus gaver.

FIGUR 13: OLE MELLEME INGEBOG OG HOLGER DALGAARD TIL KONFIRMATIONEN

Sport i Herborg

I foreningslivet som barn i Herborg, var jeg med til en del sport. Den dag i dag er jeg yderst taknemmelig over de ledere, jeg havde, og jeg glædede mig meget til hver eneste gang jeg skulle af sted – uanset hvem vi havde som træner/leder.

Gymnastik

Jeg var med til gymnastik om aftenen i vinterhalvåret, og det sluttede altid af med en opvisning i både Herborg og Skjern. Jeg var ikke selv den store gymnast, men kunne godt lide at gå til gymnastik. Husker at Kurt Larsen fra min egen klasse, Torben Bach og Gustav Søndergaard fra klassen under mig, at de var rigtig dygtige gymnaster med flotte kraftspring osv.

Gymnastik foregik i gymnastiksalen på skolen, og jeg syntes vi havde nogle dygtige ledere, og de ledere jeg husker, vi havde, var frisørmeester Leif Bendtsen, gårdejer Mads Søndergaard, skoleleder Peder Just Pedersen og gårdejer Kristian Kjærgaard.

Til en af vore opvisninger i Herborg har jeg af en jævnaldrende ladet mig fortælle, at musikken ikke virkede som den skulle fra starten af, hvor der skulle spilles Mungy Jerries "In the Summertime". En eller anden havde skubbet balanceknappen helt til venstre, så der kom ikke en lyd ud af højttaleren. Salen var helt fyldt med mennesker, så det var vist ret pinligt, men åbenbart ikke så pinligt, at jeg husker det.

Fri Idræt

I FIF 66 kom der som noget nyt det vi kaldte "fri idræt" til Herborg sidst i tresserne, under ledelse af Mads Søndergaard, Peder Just Pedersen og Kristian Kjærgaard. De står som underskrivere på mit idrætsmærke fra 1969. Jeg mener også Jenny Søndergaard, var en af lederne og lidt senere også Sigrud Vad.

Disciplinerne var ifølge det skema jeg stadig har den dag i dag, gymnastik, svømning, 60 meter løb, længdespring, højdespring og kricketboldkast 145 gram.

Det var rigtig sjovt med alle disse discipliner.

Håndbold

Der var et enkelt år, hvor vores årgang sammen med et par andre årgange havde et håndboldhold i Herborg. Ellers spillede jeg håndbold i Fiskbæk KFUM, hvor vi trænede i Videbæk Hallen, og vi havde Laurids Østergaard fra Fiskbæk (nu Videbæk) som træner. Han hentede mig i Herborg. Han var en dygtig træner, og et år vandt vi turneringen som junior med ham som træner. Husker følgende fra holdet Johannes Hindbo, Iver Jensen, Martin Haunstrup, Ejvind Kristensen (han kom senere på Skjerns 2. divisionshold), Per Lange, Chr. Brøgger Kristiansen, Niels Dejgård og et par andre.

Preben Overgaard der bor i Videbæk, har fortalt mig, at der midt i tresserne var et godt pigehold i Herborg, som rykkede op det sidste år, han trænede dem.

I 1972 blev håndboldholdene fra Nr. Vium, Fiskbæk og Videbæk slået sammen, hvorefter det kom til at hedde Videbæk-Fiskbæk KFUM, og jeg spillede selv et par år eller tre som senior der.

FIF 66

Da fællesidrætsforeningen skulle have et navn, var foreningsfolkene fra Fiskbæk, Nr. Vium og Herborg samlet til et møde i Fiskbæk, hvor jeg har ladet mig fortælle, at Niels Arne Hemdorff fra Egeris kom med forslag om, at foreningen der bestod af håndbold og fodbold skulle hedde FIF 66, og det kom foreningen til at hedde efter sammenslutningen.

Fodbold

Startede med at spille fodbold meget tidlig, men om jeg var 6 eller 7 år, da jeg begyndte at spille i klub, det kan jeg ikke huske. Husker at vi et af de første år trænede i Fiskbæk.

FIGUR 14: OLE I TRÆNINGSDRAGT SOM LILLEPUT SPILLER I HERBORG

Lilleputter

På et tidspunkt hvor vi var blevet slået sammen med Fiskbæk og Nr. Vium, og klubben var kommet til at hedde FIF 66, havde vi efter min mening et godt lilleputhold (10-12 år), hvor vi havde Preben Overgaard fra Videbæk som træner, og det fungerede godt trods det, at vi kom fra forskellige steder. Preben, der var en dygtig træner, blev efterfølgende træner for juniorerne i Videbæk, som han trænede sammen med Peter Skjødt. Frisørmeister Leif Bendtsen hjalp til som træner i slutningen af en sæson, og tror det var i det år, hvor vi havde Preben Overgaard.

På lilleputholdet i FIF 66 husker jeg, at følgende var med: Chr. Brøgger Christiansen, Villiam Svendsen, Peder Birkkjær, Henning Munch Pedersen, Jørgen Ditlev Nielsen, Henning Jørgen Christiansen (kaldet Jørgen Central), Egon Madsen, Klaus Nielsen, Henning Pilgaard Pedersen, Ole Stræde Dalgaard og måske har Aksel Christensen, Kurt Larsen, Jens Merrild Jensen og Kim Frank Nielsen også været med på holdet, da jeg husker, at de også spillede fodbold.

Der var en af spillerne fra Nr. Vium, der ikke kunne spille, hvis det var en lørdag eftermiddag, hvor der var Disney i fjernsynet.

Preben Overgaard blev gift den 10. juni 1967 med Karen, og Kaj Kristensen (kaldet Kaj Camping) kørte os til Videbæk Kirke.

VIF

I foråret 1969 begyndte jeg at spille fodbold i Videbæk Idrætsforening. Min kammerat Kurt Bendtsen var begyndt at spille i Videbæk året før. Vi kunne nok ikke længere stille hold i Herborg. Uheldigvis trænede drengeholdet som jeg skulle spille på, og juniorholdet som Kurt spillede på ikke samme aften, så vi kunne ikke følges af til træning.

Vi cyklede uanset vejr og vind til Videbæk, og det gav jo også lidt fysik.

Mit første indtryk da jeg kom til Videbæk var, at der var en lidt anderledes jargon, da der var nogen, som havde en mere ligefrem jargon, end den jeg var vant til i Herborg, men det vænnede jeg mig nu hurtigt til. Jeg fandt også hurtigt ud af, at der var en del dygtige spillere i Videbæk.

I Videbæk havde vi så godt og vel 2 drengehold, og vi havde lærer Svend Erik Steffensen som træner. Han var en dygtig og meget seriøs træner. Jeg var meget spændt på, om jeg kunne komme på 1. holdet, da vi fra Herborg jo havde tabt 17-1 til Videbæk året før, men det lykkedes for mig at spille mig på. Vi skulle køre langt til vores kampe, hvor der kun var Ringkøbing fra nærområdet, ellers var det 2 hold fra Varde, Sig, Bramminge og 3-4 hold fra Esbjerg.

Jeg havde ikke spillet i Videbæk ret lang tid inden Svend Erik Steffensen meddelte, at 1. hold drenge skulle en lille uge på Idrætshøjskolen i Vejle i sommeren 1969, hvor der ville være en træner til hver af os spillere. Der var nemlig trænerkursus på Idrætshøjskolen. Der var også et andet hold fra Sønderjylland, og dem spillede vi en del kampe mod, mens vi var på idrætshøjskolen. For os alle var denne tur vist en uforglemmelig god oplevelse.

I Videbæk Idrætsforening fik jeg nogle gode år herefter som spiller på både ungdoms- og seniorhold, og tog del i lederarbejdet i VIF, hvor jeg blandt andet var ungdoms- og senior træner samt i klubbens bestyrelse. Som spiller i VIF, spillede jeg blandt andet sammen med Finn Henriksen (hedder nu Finn Risvig og søn af Nanna og Sigvald Henriksen) der boede i Vester Herborg før Finn begyndte i skole, og jeg spillede også sammen med lærer Finn Toustrup Nielsen fra Møllevej 20, Chr. Rabjerg fra Møllevej 10 og Henning Munch Pedersen fra Fiskbæk som jeg havde spillet sammen med som lilleput i Herborg.

Serie 5

Herborg og senere FIF 66 havde et godt hold i serie 5 i start/midt af tresserne. Af spillere jeg selv kan huske der spillede på serie 5 var Jakob Haunstrup, Jørgen Lund Birkmose, Jens Chr. Jespersen, Frits Jehlert, Anders Peder Jespersen, Svend Pedersen, Kurt Hansen, Kjeld Thorup, Jens Bendt Kristensen, Steen Ditlev Nielsen, Knud Krogsgaard, Ole Hansen og Preben Overgaard. Træner/holdleder var skolelederne Kai Gori, Peder Just Pedersen og frisørmester Leif Bendtsen.

Kampe som en af spillerne Preben Overgaard husker fra tiden i Herborg, var da de vandt med hele 7-1 over Videbæk (guldhold) i Videbæk, og Steen Ditlev Nielsen lavede alle 7 mål. Kampen på hjemmebane i Herborg vandt Videbæk.

Seniorfodbold 11 mands lå stille i de allersidste år af tresserne i forhold til at være med i turnering. I 1971 var der et serie 6 hold med i turneringen, da Tom Jensen (købmand) var kommet til byen. Ud over Tom husker jeg blandt andet, at Jens Chr. Mikkelsen, Viggo Baltzer Laursen, Jens Østergaard, Gjøde Carlsen, Peder Karlsen og jeg selv var med på holdet. Det var vist kun en sæson, vi var tilmeldt 11 mandsturneringen.

Hvad lavede vi ellers, når vi ikke gik i skole

Da jeg gik i de mindre klasser husker jeg, at vi om aftenen når det var godt vejr, at så var de fleste af byens børn samlet ved kartoffeltromlerne, og vi legede ofte alle mand frels. Antonius legede vi også tit og hinkede også ret ofte, samt var med til at hoppe i bue, hoppe i mand og spille dødbold.

Olympiske lege

I sommerhalvåret havde jeg sammen med mange af byens jævnaldrende eller lidt yngre, det vi kaldte olympiske lege. Der var løb, som foregik ved at løbe rundt om mejeriet, hvor jeg selv sad på trappen, og tog tid på de andre. Kuglestød husker jeg, at vi brugte en mursten, længdespring samt løft af nogle jernstænger gjorde vi også. Førte statistik i løbet af sommeren over de resultater, de hver især opnåede.

Knud Nielsen (kaldet Buller), Gert Dejgaard, Axel Liltorp Christensen, Lars Bendtsen, Niels Kvist Jensen, Ove Thomsen, Søren Elsøe Pedersen, Eskild Dahl Pedersen, Keld Pedersen, Michael Pedersen, Klaus Nielsen, Aksel Lauridsen (kaldet Aksel Bager), Jens Bach, Niels Kvist og Lone Jacobsen er nogen af dem, jeg husker der deltog. Nogen mødte mere fast frem end andre.

En aften husker jeg, at Henny Jacobsen der var gift med murermester Søren Jacobsen, ringede til min far på mejeriet, og spurgte om hun måtte snakke med mig. Det fik hun lov til, og jeg husker tydelig, at Henny roste mig for, at jeg holdt disse olympiske lege, da Lone var så glad for at være med til det.

Bob, bordtennis, dart og fodboldspillere

Utallige timer spillede vi bob og bordtennis i kælderens hos Jørgen Central, som vi kaldte ham. Vi spillede dart, hvor skiven var på garageporten, og efter hvad jeg har forstået på Jørgen her som voksen, så var porten helt mørnet på et tidspunkt, så vi må jo ikke have ramt hver gang. Husker at moster (Marie) altid kom med sodavand og kage til os, når vi var hos dem, og der var vi rigtig mange gange i løbet af min barndomstid.

Vi samlede på fodboldspillere, der var på Foska Havregryn. Der var 4 spillere på hver pakke fra den bedste danske fodboldtrøje, og Jørgen gav udtryk for (hvilket han havde ret i), at det var nemmere for mig at få mange spillere, da vi jo var 5 børn hos os til at spise havregryn, hvor han var alene om det. Senere samlede vi på fodboldspillere, der var i såkaldte i æsker med "nu pastiller", og der fik jeg også en fin samling med årene, som jeg på et tidspunkt solgte til Villiam Svendsen fra Nr. Vium, som jeg i klasse med i Videbæk, og husker at når Villiam havde fødselsdag, så fik vi nu pastiller i klassen.

Af andre sammenkomster med Jørgen som der var mange af, husker jeg en sommerdag i gårdspladsen ved mejeriet, hvor vi var nogen stykker samlet, og et eller andet gik ud på, at vi skulle kaste med sten efter hinanden, og uheldigvis ramte jeg Jørgen på kæben, der efterfølgende var blå flere dage efter. Det var jo ikke meningen, at vi skulle ramme hinanden i hovedet. Husker der var en lærer der spurgte Jørgen til, hvad der var sket siden hans kæbe var misfarvet, og det var jeg ikke ligefrem stolt af, at der blev spurgt om.

Jørgens bedstefar Knud Thomsen lavede på et tidspunkt en go car, som Jørgen og jeg havde sammen. Det var en flot go car.

Fra Jørgen Central der nu bor i Spanien har jeg fået nedenstående tilsendt på mail omkring elektrisk tog, racerbaner og smeden

Jo, jeg havde et elektrisk tog, men det gik hurtigt af mode, det var jo ikke særligt befordrende at se toget tøffe rundt om rundt.

Racerbanerne startede med et lille startsæt, men da det blev for kedeligt, lavede vi, Niels Bonnerup fra Videbæk, Kristian Pedersen, søn af Eskild Pedersen og hustru fra Herborg Foderstof og jeg selv først en 3 spors i masonit hos mig og senere en 2 spors hos Kristian.

Sidst en meget lang 2 spors hos mig, men den var for kedelig, men fint udført. Vi lavede selv vores biler, bl. a. ud fra byggesæt, men jeg prøvede også at lave en selv helt fra bunden, hvor kun motorbøjlen var færdigkøbt.

Det var meget sjovt at konkurrere; men med alderen gik det over, piger var mere spændende, synes du ikke osse?

Hos smeden også fortalt af Jørgen Central: jeg hjalp egentlig ikke til der; men syntes det var spændende at se arbejdet der og prøve at bruge blæsebælgen.

Jeg var der mest for at besøge Georg, der arbejdede hos Niels Urup Christensen (smed) i nogle år. Georg boede hos Marianne på bakken, husker nu nok? Han var bl.a. jæger, så der lærte jeg at skyde med luftgevær.

FIGUR 15: JØRGEN "CENTRAL" I 1964 SAMMEN MED KATTE

Landmænd der skulle have skoet hestene

Klaus Nielsen husker, at landmændene kom og skulle have skoet hestene. Dengang var mekaniseringen af landbruget på et langt lavere niveau end i dag. Det var plove og harver i meget mindre udgaver, og der var en gammel esse inde i smedjen. Markredskaber stod på hjørnet udenfor. Husker at der var en medarbejder, der så stor og robust ud som hed Aksel, og så var der også Georg som Jørgen Central har skrevet om i ovenstående afsnit.

Kaniner, dværghøns og fodbold

Hvor tidlig jeg lærte Niels Kvist fra Skolevej 7 at kende husker jeg ikke helt, men jeg kan forestille mig, at det har været forholdsvis kort tid efter han begyndte at gå i skole. Niels er søn af Nora og Kresten Jensen. Vi var som skolebørn oftest sammen i weekenderne, og var meget tit på stadion og spille fodbold. I ungdomsårene var vi også sammen om aftenen, og Niels spillede også fodbold i Videbæk et par år som ynglinge spiller.

Niels havde nogle flotte dværghøns, og husker også at han havde kaniner af racen hvid landrace. Han havde også katte sammen med Aksel Christensen – først katten Krumle og derefter Flormelis.

Husker også at Niels far lå på sofaen og læste Anders And for Niels og jeg, og det morede vi os meget over.

Da vi boede på mejeriet, havde vi nogle ret iltre gravhunde. Niels gjorde altid det, når han kom på besøg, at med det samme han kom ind i køkkenet, så hoppede han op på køkkenbordet, da han var bange for at blive bidt. En enkelt gang var gravhunden desværre den hurtigste, hvor den bed Niels, og jeg husker, at jeg var rigtig flov over at have en hund, der ville bide.

I de større klasser havde Niels og jeg mange boksekampe i den mindste af de 2 stuer, vi havde, da vi var flyttet tilbage til Finderupvej 10, og vi spillede vist også 2 mands poker om småpenge.

Lidt skak spillede vi også mod hinanden.

I ungdomsårene gik vi tit i byen sammen, og ud over at lave vores skriv om tiden i Herborg, så har vi en del faste traditioner sammen her i voksenlivet også som f.eks. pinsebrunch, weekend ophold for odds penge vi vinder i løbet af året samt nytårsaften, hvor vi starter med at mødes til eftermiddagskaffe med stærk ost. I 2022 startede vi lidt før om eftermiddagen hos Lola (Niels ægtefælle) og Niels i Randers, da vi skulle se filmen fra 1989 om Herborg. Skøn film at se.

FIGUR 16: NIELS KVIST SAMMEN MED HUSTRUEN LOLA

Tilbage i Herborg, introduktion for klassen, arbejde efter skoletid, tekniske øvelser i fodbold, fiskeri mv.

Klaus Nielsen kom efter afstikkeren til Videbæk tilbage til Herborg omkring 1. september 1962, måske sidst i august 1962, og de flyttede om på Møllevvej 4, hvor de boede i stueetagen. Frida og Niels Dejgaard boede ovenpå, og en af deres børn Gert og Klaus lillebror Knud (kaldet Buller) fandt hurtigt sammen. Ikke så lang tid efter tilbagekomsten flyttede Klaus og hans familie ind på Finderupvej 17.

Jeg var utrolig glad for, at Klaus og hans familie kom tilbage til Herborg.

Klaus husker, at jeg introducerede ham for klassen. Han kan huske, at vi var på cykel på vej mod skolen, hvor vi blev indhentet af Jens og Egon fra klassen, som kom fra Vester Herborg, og de fulgtes altid af. Han syntes at huske, at han faldt til i klassen med det samme, og oplevede at vi kom godt ud af det på kryds og tværs. Både i skoletiden og efter skole. Syntes ikke at der var mobning eller andet, der ikke var så godt. Det samme har jeg hørt fra et par af de andre drenge fra klassen.

Klaus og jeg havde faktisk mange timer sammen som børn, husker vi trænede forskellige tekniske øvelser i fodbold, Klaus var med til olympiske lege på mejeriet, vi hakkede i roer og satte neg op hos Eigil Keseler, deltog i forskellige lege i byen og mange fisketure sammen ved bækken.

Var nogen gange med Klaus, hans bror Knud (Buller) og deres far Peder Chr. Nielsen (kaldet Peder vognmand eller Peder købmand) i Stauning, hvor Peder havde en hytte og en båd. Peder var jæger. Jeg husker det som skønne ture.

I ungdomsårene var vi nogen gange til bal sammen, og her i årene som voksne er vi af og til sammen med Klaus og Marian, og de bor nu i Silkeborg.

FIGUR 17: KLAUS TIL VENSTRE OG OLE TIL HØJRE

Fodbold, sport og musik, kortspil, top-20 og top-30

Kurt Bendtsen gik en klasse over mig, og hans far Svend Åge og min far arbejdede sammen på mejeriet. Vi var i mange år sammen næsten hver søndag eftermiddag på skift hos hinanden, og vi spillede altid fodbold ifølge Kurts lillesøster Anni, der fortalte mig dette, da jeg stødte på hende her i maj 2023. Efter at vi havde spillet fodbold, fik vi eftermiddagskaffe, og jeg husker at Kurts mor Nanny lavede en fremragende kikskage.

Efter kaffen mener jeg vi hørte sport og musik for at følge fodboldresultaterne. Kurt var Esbjerg fan og jeg var Vejle fan, og jeg husker i 1965 i anden eller tredjesidste kamp, at de to tophold Esbjerg og Vejle spillede mod hinanden, og Vejle førte til et minut før tid, hvor Esbjerg så udlignede, og Esbjerg blev efterfølgende danske mestre i stedet for Vejle (øv). Vi spillede kort samtidig med at vi hørte top-20 og senere top 30 i radioen. På et tidspunkt fik Kurt en flot Tanneberg båndoptager, hvor vi optog en del musik. Jeg kunne godt lide at raspe roer for Kurts far Svend Åge, så det gjorde jeg ret tit, inden jeg tog hjem fra Kurt og hans familie.

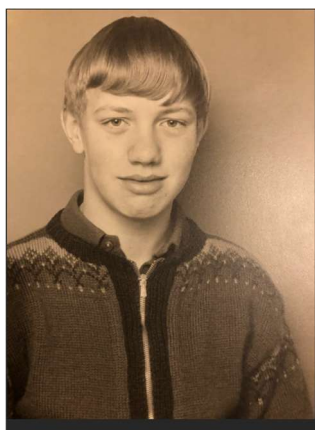
Fodbold fyldte som nævnt meget både i Kurt og min barndom. Vi spillede aldrig turnerings fodbold på samme hold bortset fra en enkelt gang, hvor de manglede en på Kurts hold, og grunden til at vi ellers aldrig spillede på hold sammen var, at Kurt er godt 2 år ældre end jeg, selv om han kun gik en klasse over mig. Den eneste turneringskamp jeg spillede sammen med Kurt var en dag, hvor de manglede en på drengeholdet (jeg var selv 2. års lilleput), hvorfor jeg den ene gang fik lov til at spille med på drengeholdet. Jeg var meget stolt efter kampen, da vi vandt 5-3 over Hover, og jeg spillede centerforward.

Efter at mejeriet var nedlagt, og vi var flyttet tilbage til Finderupvej 10, husker jeg, at Kurts far Svend Åge og min far havde været i Herning, og de havde hver især købt en Volvo Amazon. Jeg har senere fået fortalt af en klassekammerat, at da vi kom hjem fra skole, holdt der en brugt hvid Volvo Amazon i vores garage. I

stedet for at gå hen og kigge på bilen gik jeg vist bare ind i køkkenet, og fik mig min sædvanlige ostemad (biler havde ikke min store interesse). Husker dog at jeg nåede at køre i den som 18-årig nogle år senere, inden jeg selv fik bil.

Når vores forældre havde kortklub sov Kurt og jeg af og til hos hinanden.

Vi var sammen helt op til, at Kurt var omkring 20 og jeg 18, og arbejde og bopæl gjorde, at vi derefter ikke så hinanden i mange år, men vi har nu genoptaget forbindelsen, hvor vi af og til ses med Kurt og ægtefællen Gitte, og det er min hustru Jette og jeg meget glade for.

FIGUR 18: KURT BENDTSEN

FIGUR 19: KURT BENDTSEN OG HUSTRU GITTE

Naturen, cykelløb og bagerbrød

Aksel Lauridsen (kaldet bager) kom til Herborg fra Opsund i august 1961, og er søn af Elna og Martin Lauridsen fra Møllevej 8, som drev Herborg Brødudsalg. Vi kom til at gå i klasse sammen fra 1. til og med 7. klasse. Aksel og jeg var tit sammen efter skoletid, og vi lavede lidt forskellige løjer. Aksel var også med, når vi kørte cykelløb. Når jeg besøgte Aksel, så var hans storebror Peder også nogen gange med i vores leg.

Vi gik begge en del op i naturen, og de dyr der var. Husker at vi flere gange var ude ved Dyrvigs plantage i Vester Herborg, da vi havde hørt, at der skulle være rådyr der. En af gangene var vi heldige at se 3 rådyr komme løbende. Rådyr var der ikke nær så mange af dengang. Skadereder og Kragereder har vi også ofte tømmt for æg. Aksel var god til at klatre i træer.

Når jeg besøgte Aksel, så fik jeg ofte bagerbrød, og det smagte rigtig godt. Var det i weekender, hvor Aksels far ikke var på arbejde, så sagde Martin, at jeg skulle tage et stykke højkage (lagkage) og det syntes jeg, der var morsomt.

Aksel døde desværre alt for tidlig som 47-årig.

FIGUR 20: PEDER "BAGER" TIL VENSTRE, FAR MARTIN OG AKSEL "BAGER" TIL HØJRE

Dans samt lille uoverensstemmelse

Conny gik jeg i klasse med i 11 år, først 7 år i Herborg, herefter 3 år i Videbæk og så 1 år på Handelsskolen i Skjern. Conny boede på Møllevej 3, og var datter af Esther og Gunnar Kjærgaard.

Vi legede tit sammen i de mindre klasser sammen med en del af de andre børn i Herborg by. Husker en episode hvor der var en eller anden ting, jeg eller vi vist var blevet uenige med Conny om, og mener der var en eller to mere end jeg selv, der så besluttede os for, at så ville vi gå om til Conny og råbe et eller andet ind af gangdøren. Gjorde vi vist et par gange.

Sidste gang besluttede vi os for, at nu ville vi åbne døren ind til stuen og sige et eller andet, og husker ikke helt om jeg som den forreste af os nåede at åbne døren til stuen, før jeg kunne mærke en, der lige greb fat i mig bag gangdøren, og det var Connys far Gunnar. Tror bare han gav mig en lille klap i bagdelen, og så fik vores råberi vist ende. Jeg skulle i hvert fald ikke fortælle noget om episoden, når jeg kom hjem, da mine forældre kom lidt sammen med Connys forældre.

Ellers havde jeg den fornøjelse at danse med Conny det år jeg var med til dans i Herborg. Det var ikke Connys skyld, at jeg ikke var så vild med at gå til dans, jeg ville bare hellere spille fodbold. Men min mor ville have jeg skulle lære at danse, og ud over mig var der som jeg husker det kun 2 andre drenge med på holdet, og det var Kurt Bendtsen og Peter Schmidt Mikkelsen, der begge gik klassen over mig. Min lillesøster Grete der er ca. 3 år yngre end jeg, dansede med Bente Andersen fra min klasse.

Conny døde alt for tidlig som 54-årig i 2010, og de der kunne fra klassen i Herborg skole, vi var sammen med Conny i 2009, hvor hendes sygdom allerede var begyndt.

Atletik og politik

Torben er søn af Eva og Peder Bach, der boede Møllevvej 18.

Torben, der var storebror til Jens, lavede jeg en del atletik sammen med. Torben, der ud over at være en rigtig dygtig atlet, var toptrimmet og meget muskuløs. Han var også utrolig dygtig til gymnastik.

Torben var også meget politisk interesseret, og han lavede masser af læserbreve allerede i hans unge år.

Da vi gik på Ungdomsskolen i Opsund, husker jeg, at der skulle være en debat på et tidspunkt i enten 1971 eller start 1972, hvor Torben som modstander af indtræden i EF skulle debattere med Niels Skak. Jeg var på det tidspunkt også selv modstander af EF, og Torben lavede nogle fine spørgsmål til mig, som jeg så skulle stille til Niels Skak, der gik ind for dansk optagelse i EF, men Niels Skak (Nisser) svarede vist fint for sig, sådan som jeg husker det.

Plakater der hang på telefonpælene med opfordring om at stemme ja til EF, tog vi også et par stykker af dem ned om aftenen, når det var blevet mørk. Når man tænker tilbage på det, så var det vist ikke så godt.

Senere blev Torben formand for SID i Ringkøbing, og han gjorde en flot karriere i fagbevægelsen.

Torben spillede også i musikgruppe med blandt andet Gustav Søndergaard. Bal hvor de spillede, deltog Niels Kvist og Torbens bror Jens og jeg af og til.

Torben døde desværre allerede som 46-årig i 2002

Skolevej 17

Bent Vestergaard boede i Cementbyen på adressen Skolevej 17, og var søn af Ellen Vestergaard. Bent besøgte jeg af og til, og husker vi havde nogle brydekampe.

Selv om Bent gik 3 klasser over mig, så var det altid festligt at være sammen med Bent.

I ungdomsårene kørte Bent og jeg nogen gange 2 på en knallert, når vi kørte hjem fra bal i Videbæk.

Dværghøns og duer

Efter skoletid eller i weekender var jeg nogle gange på besøg hos Knud Erik, der gik 4 eller 5 klasser over mig, da jeg syntes han havde nogle flotte dværghøns.

Det var nogle flotte tysk sølvhalsede dværghøns. Hans far havde raceduer. Knud Eriks forældre hed Jacob Harry og Dagny Elise Jørgensen. De boede på Herborg Vej 11.

Huset brændte for nogle år siden, og der er bygget nyt. Knud Erik var den yngste af 7 søskende, og de andre var Mette, Jens Christian, Niels, Kristian, Kaj, og Kirsten. Der er Knud Erik, Kirsten og Kristian tilbage.

Knud Erik blev som voksen gift med Tove Jensen, datter af Dagmar og Evald Jensen. Tove havde 3 søskende, og det var Dorte (død), Inga og Rigmor. De boede på et tidspunkt på 1. etage på Finderupvej 10, inden de flyttede til Fiskbæk i slutningen af 1966.

FIGUR 21: BILLEDE FRA RINGKØBING AMTS DAGBLAD CA. 1960 - KNUD ERIK MED DVÆRG HANE

Cykel uheld, Jørgen Central der nu bor i Spanien fortæller

Du husker måske dengang du havde din mørkerøde cykel?

Vi var en dag kørt ud vest for Herborg, og som sædvanlig skulle vi konkurrere, så i fuld fart ned ad bakken efter Niels Bank Jespersen mistede du styringen, og fik sat forhjulet på tværs og tog et ordentlig styrt. Du slog dig noget så eftertrykkeligt, og løb forståeligt nok vrælende hjem.

Jeg kom så en halv time senere slæbende på vore cykler, din med slangen hængende ud af forhjulsfælgen. Det var måske der, du fik din hovedskade? Hæ-hæ. Nå men du kom dig da hurtigt, heldigvis.

Mine kommentarer til det er, at jeg husker sagtens denne cykeltur, og har stadig ar på det ene knæ efter dette styrt.

FIGUR 22: JØRGEN "CENTRAL" JØRGENS HUSTRU ULLA OG OLES HUSTRU JETTE DALGAARD

Morgensamling, olympiske lege, fodbold på stadion, knallerter og rock

Axel Liltorp Christensen boede på Skolevej 10, og er søn af Agda og Arne Christensen.

Om morgenen på vej til Herborg Skole så smuttede jeg af og til ind forbi Axel, hvorefter Axel, Niels Kvist og jeg fulgtes af til skole. De gik en klasse under mig.

Ud over at Axel var med til olympiske lege og fodbold på stadion, i den tid hvor vi gik på Herborg skole, så var jeg en del sammen med Axel i ungdomsårene.

Husker at vi hørte en masse rockmusik på hans værelse i kælderen, og som jeg husker det, så var det meget Jethro Tull, The Who og The Beatles, vi hørte. Axels far havde også noget godt drikkelig mindes jeg, og det smagte vi af og til på, når forældrene ikke var hjemme.

Axel var god til det mekaniske i forhold til, hvis vi skulle have lavet noget ved vores knallerter.

Cykelløb, olympiske lege, fodbold, fiskeri, skak og ungdomsårene

Jens boede på Møllevej 18, og søn af Eva og Peder Bach. Han var af og til med, når der blev afholdt olympiske lege på mejeriet. Han var også med på stadion og spille fodbold søndag formiddag. Cykelløb var han også med til, når vi kørte både udenfor og inde i byen.

Fisketure havde vi en del sammen, og jeg husker især turene til Skjern Å, hvor vi tog tidlig af sted om morgenen, og Finderup Bæk fiskede vi også i.

Lidt skak spillede vi også.

I ungdomsårene var vi en del sammen om aftenen og i weekenden, hvor vi var til baller og på diskoteker. Jens studerede herefter i Aarhus.

Jens har blandt mailet følgende til mig i forhold til musikgruppen broderen Torben spillede i. Hvis du tænker på gruppen "Indiana" og f. ex. Arnbjerg Hallen i Varde, var deltagerne i Indiana-gruppen: Torben og Svend (husker ikke efternavnet) samt Frede - og Ole Tang. Og de øvede i mine forældres garage.

Angående fiskeri i Herborg Bæk, mindes jeg, at du en dag fangede 60 regnbueørreder. Jeg måtte nøjes med 40. Det skal så tilføjes, at de lige var sluppet ud fra dambruget.

Og så var der også dit lille værelse på ca. 4 m². Et værelse som dit musikanlæg (med Sweet, Slate m.v.) fint kunne spille op på den forkerte side af 100 dB - som jeg husker det.

Fodbold, foderstof og morgenture

Henning boede på Finderupvej 16, og var søn af Marie og Sigfred Pedersen, Finderupvej 16. Vi spillede meget fodbold i vores fritid, og han gik i klassen over mig. Ellers var han med i de lege, som vi andre havde, og meget ofte var han efter skoletid på Herborg Korn- og foderstof, hvor han hjalp meget til. Henning gik meget op i biler, og han blev jo også selv vognmand. Jeg var med Henning og hans far Sigfred enkelte gange på avisture søndag morgen.

Henning døde alt for tidlig i 1999, og han blev 44 år.

Tumle, bistader og fodbold i gaden

Johannes (kaldet Hejse) boede på Genvej 2, og er søn af Esther og Peder Krogsgaard, der havde cykelværksted, og Peder kørte skole- og turistikørsel.

Vi tumlede i vores store stue på mejeriet, og min far dæmpede nogen gange på os. Hejse gik 2 klasser over mig.

Som jeg husker det, så skød vi nogen gange med slangebøsser ved bistaderne som Hejses far havde omme på den vestlige ende af huset, samt at jeg i de mindre skoleår gange af og til var på besøg hos Hejse, og spillede et eller andet spil indendørs eller fodbold ude på Genvej.

FIGUR 23: JOHANNES (HEJSE) FORAN BENZINSTANDERE

Svømmebassin

Vi cyklede ofte til svømmebassin i Videbæk, og der var altid godt med mennesker der, og ud over svømningen sprang vi fra vipperne. Jeg selv sprang kun på hovedet fra 1 meter vippen, mens 3 meteren var på benene.

Blommer og mirabeller

Når blommer og mirabeller var modne, var der flere steder i Herborg, hvor vi smagte på disse. Der var træer på venstre siden af vejen på Skolevej tæt på Korsvejen mod henholdsvis Videbæk og Trøstrup, hvor vi stoppede op og smagte til. Mellem smed Urup og Poul Viftrup på Finderupvej var der også blommer/mirabeller.

Udendørs aktiviteter om vinteren

Når det frøs og isen kunne bære, så løb vi på skøjter på dammen lige før korsvejen mod Fiskbæk og Nr. Vium, på dammen lige før Evald Andersen (senere Kurt og Gitte Bendtsen) samt bag Herborg Autoværksted.

Vi kælkede ved rampen og på vejen ned til Jens Chr. Jensen (der hvor Esther og Gjøde Carlsen nu bor), samt i Herborg bakker på djævebakken som vi kaldte den, da den var meget stejl.

Dres i træhuset og Harald Pedersen (vejmand)

Dres som vi kaldte ham (kender ikke hans rigtige navn, som formodentlig var Andreas), besøgte vi nogen gange i træhuset på Fredensvej, hvor han boede på lejet grund på Keselers jord, og han var en hyggelig mand at besøge. Harald Pedersen (vejmand) besøgte vi også, og husker vi var 3 drenge der besøgte ham en aften, hvor vi kom for at høre hvordan og hvorledes i forhold til, hvordan det var at være vejmand.

Fodbold i kloakken

En episode hvor vi spillede fodbold på en af vejene i Herborg. En af de drenge der var lidt yngre end jeg, kom til at smide fodbolden i kloakken, om det var bevidst husker jeg ikke, men en voksen fik fat i drengen, som han så fik til at fiske bolden op fra kloakken ved, at han lige holdt ham fast i anklerne, sådan at kunne få fat i bolden, og det lykkedes dermed at få bolden op igen.

Fuglekasser

Allerede som barn gik jeg meget op i fuglene. Havde et par fuglekasser sat op i haven, og husker musvit, der havde 12 æg og en blåmejse, hvor jeg talte til 9 æg, så det var lidt spændende plus, at vi om vinteren hængte noget fedt op, og det var især mejsefuglene meget begejstrede for.

Sommerferier

Sommerferier foregik ud over at være hjemme ved at besøge fætre og kusiner, og de kom også tit på ferie hos os. Skønne sommerferier i Lemvig sammen med min storebror, hvor vi besøgte min moster og onkel samt deres 2 børn. Der var som regel tivoli i byen, når vi var der, og et år slog jeg munden meget, da jeg kørte i et eller andet, mens jeg kørte i radiobil. Vi var også på fisketure i Bovbjerg, og vi fiskede i Lemvig Havn. Herudover spillede vi en del fodbold, og om aftenen spillede vi ofte kort med min moster og onkel, der havde en tobaksforretning i gågaden i Lemvig.

Sommerferie i nærheden af Sjællands Odde var jeg også på sammen min storesøster hos min moster og onkel, og vi var ude og bade på de skønne sommerdage. Mens vi var der, besøgte vi en farbror og tante samt en fætter, vi havde, som boede i Tuse ved Holbæk.

Købmand Mølhedes børnebørn og fodbold i weekender

Når Jens Mølhede og hustru Lovise havde besøg af børn og børnebørn fra henholdsvis Ikast og Roslev, så spillede vi fodbold på Genforeningspladsen, og enkelte gange spillede vi på Herborg Stadion.

Fodbold brugte vi meget tid på i weekenderne. Søndag formiddag var Henning Munch Pedersen af og til med hans far Johannes Pedersen, der arbejdede på mejeriet, og så fik vi et spil fodbold på gårdspladsen ved mejeriet og ligeså med Kurt Bendtsen, der af og til var med hans far Svend Åge Bendtsen, der ligeledes arbejdede på mejeriet.

Skoven ovenfor Herborg Foderstof

I de mindre klasser legede vi ofte røvere og soldater. Vi skød også med slangebøsser, og mener det var rønnebær og små sten, vi skød med. Brødrene Jens og Torben Bach var i dæk på den side af jernbaneskinneerne, der var længst væk fra byen, og vi andre var på den side nærmest byen. Mener ikke at der nogensinde var nogen, der kom galt af sted med vores skyderi med slangebøsser - heldigvis.

Ny cykel

En meget stor dag var det, da jeg i 4. eller 5. klasse fik en ny cykel, som min far købte hos cykelhandler Peder Krogsgaard.

Skydning i Skjern

Peder Chr. Nielsen (kaldet Peder Vognmand eller Peder Købmand) tog en vinter nogen af os børn med til skydning i Skjern, hvor vi skød med riffel. Den sidste dag var der præmier til de der fik flest point og jeg var

så heldig at blive nummer 2 den aften. Præmien var manchetskapper til skjorten. Ellers var min skydning vist middelmådig.

Andespil

Mandag aften i vinterhalvåret var vi nogen gange til andespil i Herborg Forsamlingshus, og det lykkedes da også at vinde ind imellem. Jeg husker, at både min storebror Erik og Niels Kvist vandt en $\frac{1}{4}$ gris, så det var godt til dem.

Tivoli og Zoologisk have

Besøg af omrejsende tivoli og endda Zoologisk have ved banen oplevede man i Herborg, da jeg var barn. Har det fra en klassekammerat, da jeg ikke lige selv kan huske disse besøg.

Rotter i flok?

Da lossepladsen blev brændt af på Sæddingvej, husker jeg det som om, at der kom masser af rotter løbende på vejen lige uden for Herborg by; men er alligevel i tvivl om det er noget, jeg har fået fortalt, eller noget jeg har drømt.

Oplevelser sammen med kammerater ved Herborg Bæk

Tror jeg måske havde en lille form for ejerfornemmelser, når jeg var nede og fiske med kammeraterne i Herborg bæk.

De første 2 bækørreder fangede jeg som 7-8-årig, hvor jeg var med min storebror. Snøre, krog og orm på samt en fiskestang, der var en gren. Det var udstyret.

Jeg fiskede af og til med Klaus Nielsen søn af Anna og Peder Chr. Nielsen (kaldet Peder Vognmand eller Peder Købmand). Husker mest at vi sammen fiskede fra broen ved Jens Vad, hvor sønnen H.C. Vad nu bor, og gik vest på.

Aksel bager og mine fisketure startede fra broen over til Verner Høher Thomsen, hvor sønnen Carsten nu bor, hvorefter vi gik øst på. Husker især en af turene, hvor jeg fik forrest, og så hørte jeg et ordentlig plask, og plasket skyldtes, at Aksel var faldet i bækken ikke ret langt efter broen, så der blev Aksel rigtig våd.

Jørgen Central var jeg også på fisketure med. Jørgen husker især en tur, hvor Jørgen fangede 3 ørreder, uden at jeg havde fanget noget. Jørgen har fortalt, at pludselig var jeg pist væk, da jeg åbenbart var taget hjem i ærgrelse over, at jeg ikke kunne fange noget.

Niels Kvist var også nogen gange med. Han fiskede ikke selv, men gik bagved, og han husker ligesom jeg, at jeg hev en fisk op, hvor fisken ramte Niels i ansigtet (den er sikkert røget af krogen og videre hen i ansigtet på Niels).

Sætte kroge sammen med Knud Krogsgaard

En rigtig god barndomserindring for mig var dengang jeg sammen med Knud Krogsgaard, der var ca. 10 år ældre end jeg, var med til at sætte kroge i bækken i Vester Herborg omme fra broen ved Kristian Kragemose.

Øvelsen gik ud på, at vi skulle sætte nogle kroge med orm på samt lidt bly eller stor møtrik til at holde krogen ved bunden. Vi satte mange kroge uden at kunne huske det nøjagtige antal, og vi var ude og sætte

dem godt hen på aftenen lige inden det blev mørkt, og vi var meget tidlig oppe næste morgen for at skulle ud og tjekke, om der var fangst. Jeg husker vi havde rigtig god fangst, og at vi også fangede enkelte ål.

Sjovt nok så har min storebror Erik også haft en tilsvarende oplevelse sammen med Knud, der desværre døde alt for tidlig som 47-årig.

Hvilken herlig morgenstund - min allerstørste fangst i Herborg bæk

Det var en tidlig morgen i maj, jeg var gået turen over Keselers og Jens Chr. Jensens mark (nu Esther og Gjøde Carlsens mark). Jeg startede fiskeriet lidt før nogle træpinde, der var sat på en strækning på ca. 150-200 meter vil jeg anslå, og på den strækning var det næsten altid godt at fiske.

Jeg ved ikke hvor lang tid, jeg havde gået, så fik jeg bid, og husker at det i starten var et meget forsigtigt bid, men rykkene blev tungere og tungere og efter ikke ret lang tid hev jeg så en flot bækørred op, og den var 37 cm. Det var den største bækørred, jeg har fanget i Herborg bæk.

Fiskeri i tordenvejr (forbudt for børn) i Herborg bæk

Min storebror og jeg var en tur ved Herborg bæk, hvor vi i starten ikke rigtig fangede noget. Det blev imidlertid lidt lummert i vejret, og det begyndte at tordne (kan ikke huske om det også lignede), men det fik i hvert fald vækket fiskene, og de blev bidelystne. De store ørreder som vi normalt ellers ikke fangede på strækningen fra Jens Vads bro og øst på mod Verner Høher Thomsens bro, de vågnede op.

Fiskene bed så meget, at vi var nødt til at tage hjem og grave flere orm på mejerigrunden, hvor der altid var godt med orm oppe i hjørnet tæt på Poul Viftrup's værksted, for derefter at tage ned og fiske igen.

Fangsten husker jeg meget tydelig, og den var, at min storebror fangede hele 11 flotte bækørreder over mindstemålet, mens jeg var mere beskeden med kun 2, plus dem vi satte ud igen, som var for små.

Tror det var godt vores forældre ikke var klar over, at vi var taget på fisketur i tordenvejr. I dag er jeg livsens ræd for at gå ude i tordenvejr.

Fiskeri i Skjern Å – Finderup bæk.

I Skjern Å fiskede jeg af og til sammen med min storebror og Frederik Nielsen (kaldet Didrik). Jens Bach og Knud Nielsen (kaldet Buller) var også med enkelte gange. Vi fangede vist lidt aborrer, lidt ørreder, stallinger og enkelte ål, men ikke de store fangster. Skjern Å er blevet betydelig bedre at fiske i her i de senere år, end den var i min barndom, hvor jeg kun mødte en tysker, som havde fanget en laks på ca. 10 kg. Vi fiskede som regel ved Albæk bro ikke ret langt fra Borris.

Trods den spinkle fangst så havde vi nogle gode ture.

Finderup bæk fiskede vi også ofte i, og her havde vi som regel en god fangst, og det var ligesom i Herborg bæk bækørreder, vi fangede der.

Da ørreden slap – dummede mig

En enkelt gang var jeg meget tæt på at fange en stor ørred i Skjern Å. Fiskede på det tidspunkt med en 12 grams droppen spinner, og pludselig var der et ordentlig bid. Jeg dummede mig, da jeg rullede temmelig hurtigt ind, og ville løfte fisken ind over kanten, men ak - den kom kun op på kanten, så sagde den både goddag og farvel til mig, og smuttede ud i vandet igen, så det var øv, hvor jeg skulle have brugt mit

fangstnet. Stor var den i hvert fald, og måske var det fordi den smuttede for mig, at jeg syntes den var rigtig stor. Den kloge narrede den mindre kloge.

Juleaften

Vi søskende var altid i kirke den 24. december, og husker at det var en god oplevelse med masser af sang. Jeg har altid gerne ville synge, men har desværre altid sunget falsk, men hver fugl synger jo med sit næb.

Julemaden var som regel gås eller and hjemme hos os.

Husker især en juleaften. Det var et år, hvor jeg havde et brændende ønske om at få et elektrisk tog, og ønsket gik i opfyldelse. Min far havde fået genboen Peder Krogsgaard til at købe det i Tyskland, hvor det vist var billigere på daværende tidspunkt.

Nytårsaften

Ud over at jeg havde fødselsdag 31. december, så var det en dag/aften jeg så frem til som barn. Byens børn lavede lidt løjer, hvor der blev flyttet nogle juletræer fra forskellige adresser til andre adresser. Husker også at vi hvert år besøgte lærer Inger Jeppesen og Johannes Jeppesen på Genforeningsvej 9, hvor vi rigtig hyggede os, og vi fik noget snoller. Vi truede vist Jeppesens med at hejse noget op i deres flagstang uden at gøre alvor af det.

Dengang var jeg ikke så bange for at skyde nytårsskyts af, men som voksen har jeg haft stor respekt for at skyde af og siden børnene er flyttet hjemmefra, har jeg ikke brugt en krone på nytårsskyts.

Et år, hvor vi var gået ud af Herborg skole, hvor vi fik noget alkohol, resulterede det i, at der var en af mine kammerater, der var nødt til at blive fulgt hjem, da han havde fået for meget at drikke.

Nabokoner

Husker at nabokonerne var på besøg, når min mor havde fødselsdag, og der var altid en god stemning.

Fastre, onkler, mostre og tanter

Når mine forældre havde fødselsdage, så var mine forældres søskende altid på besøg en aften på min fars side. De fik sig altid et slag kort, og mine farbrødre og onkler var jægere. De fortalte flere gange om dengang, hvor de havde min far med på jagt (han havde ikke jagttegn), og de drillede ham med, om han kunne huske, at han slet ikke kunne ramme nogen af alle de ænder, han skød efter.

Kort

Mine forældre var med i flere kortklubber, og husker de havde kortklub med Nanny og Svend Aage Bendtsen og Svend Aages forældre, Esther og Peder Krogsgaard, Elisabeth og Kristian Pedersen og Kristian Bendtsen.

Begge mine forældre spillede meget kort, og ud over de klubber de var med i, så spillede min far fredag aften på Afholdshotellet, mens den stadig var åben. Præmiewhist var de til flere steder, og jeg havde selv fornøjelsen af at være med min far til præmiewhist flere steder i firserne og i halvfemserne.

Når jeg var hos købmand Mølhede, så gav han af og til udtryk for, at han mente min far var god til at spille kort.

Han spillede også en del whist med Ejnar Poulsen, og det har jeg beskrevet under Ejnar Poulsen andet steds i vores skriv.

Gymnastik

Min mor var med til gymnastik i Herborg.

Skydning ved brunkulslejerne i Fiskbæk

En del voksne var til riffelskydning ved brunkulslejerne i Fiskbæk i søndag formiddag, om det var hele året rundt, husker jeg ikke, men jeg hjalp nogen gange Torben Bach fra Møllevej 18 med at markere, sådan at folk kunne se, hvad de havde ramt. Det skete vist også, at vi enkelte gange for at drille skytten, markerede lidt mindre end det rent faktiske (fy Torben og Ole).

Teltmøder

Nogle år var der teltmøder om sommeren – vist nok afholdt af Luthersk Mission. De blev afholdt på marken efter Jens Alfred Nielsen i Cementbyen. Husker at Aksel Lauridsen (kaldet Aksel Bager) og jeg af og til deltog, og vi fik lidt mundgodt der.

Søndagsskole

I de helt små klasser var jeg også med til at gå i søndagsskole, og det husker jeg som meget spændende, når der blev læst op fra bibelen, og mener også, at vi sang et par sange. Jeg gik hos Jens Jørgensen på Øster Herborgvej, og efterfølgende hos Jens Rabjerg på Finderupvej. Vi fik altid lidt mundgodt oveni.

Herborg Korn og Foderstof

Jeg var med enkelte gange på længere ture, og husker vi blandt andet var i Aalborg. Henning Pedersen (søn af Sigfred Pedersen) var en del på Foderstof.

Ellers besøgte jeg nogle gange Kristian, og vi byttede lidt frimærker. Kristian er søn af forretningsfører på Foderstof Eskild Pedersen og hustru, som boede i privatboligen ved foderstof. Husker også at der var et stort flot kastanjetræ i gårdspladsen der.

Uldkræmmere

Der kom en uldkræmmer 1 gang om måneden, der hed Viktor Mastrup, og han solgte forskellige tøjdele. Senere var det lokale Ejnar Poulsen, der kom rundt.

Fiskemand

Hver mandag kom Børge Nielsen (kaldet Børge Fiskemand) rundt i Herborg og solgte fisk, og han holdt lige foran mejeriet. Han sang rigtig godt, hvor han i sangene reklamerede for sine varer, og han sang bare igennem.

Aftensmaden mandag aften var altid fisk, hvor kontrolassistent Anker Laustsen spiste med.

Bagerbrød

Karl Vinge fra Bølling kom rundt med bagerbrød om fredagen. Om det var hver fredag husker jeg ikke. Mener vi enkelte gange købte en stang wienerbrød. Det bagerbrød vi ellers købte, det købte vi hos Elna i Herborg Brødudsalg.

Kejsersnitter. Fy Ole

Jeg havde på et tidspunkt hørt nogle af de større drenge sige noget om en de havde fået til at købe kejsersnitter, og så grinte de bare. Vidste vist ikke helt hvad det betød. En dag var Niels Kvist og jeg omme i nærheden af brødudsalget. Jeg fik Niels Kvist til at gå ind for at købe kejsersnitter for et eller andet lille beløb, og det gjorde han så, og sagde at kejsersnitterne var til mig. Elna, der bestyrede brødudsalget meddelte Niels, at dem kunne Ole selv hente. Det fik jeg ikke gjort alvor af, og tror ikke jeg har været så stolt af det, næste gang jeg besøgte sønnen Aksel.

Elna kommenterede aldrig på det efterfølgende.

Mønttelefon

Der kom i 1968 mønttelefon på Genforeningsvej 5, i den ende af huset hvor Poul Kjeldsen boede. Husker at jeg sammen med et par andre lavede lidt telefonfis, men det var nu ikke så tit. Episode jeg husker var, at vi ringede til en i Videbæk, der hed Mørk, hvor vi spurgte ham om det var Mørkt i Videbæk, og svaret var ja, hvortil vores contra svar, at det var det ikke i Herborg.

Et par andre lidt småfrække var jeg også med til, og den ene af gangene havde pågældende, der blev ringet til luret, hvor der blev ringet fra, og ham der ringede af os, fik en lille klap bagi.

Telefonboks

I 1973 kom der telefonboks på Møllevej. Den var der til 1980, hvor den blev påkørt af en bil.

Gravhunde

Vi havde gennem tiden flere gravhunde, som vi blandt andet fik fra gårdejer Christian Pedersen og gårdejer Thorvald Birkmose. De var meget egenrådige.

TV

Uden at jeg selv husker det, så fik vi i familien TV i 1960, hvor der blev afviklet olympiade i Rom. Min far og storebror talte altid om dengang Danmark vandt sølv i fodbold i Rom, som var Danmarks hidtil største fodbold resultat. Heldigvis blev vi i 1992 Europamestre. Det fjernsyn jeg husker som det første, vi havde, var en 17 tommer.

VM i fodbold

Det fodbold-vm jeg husker bedst som barn, var VM i England i 1966. Her blev England verdensmestre på hjemmebane, hvor de slog Vest Tyskland med 4-2 efter forlænget spilletid. Bobby Moore blev kåret som VM's bedste spiller, og målscorerne i finalen var Geoff Hurst med 3 mål og Martin Peters med 1 mål og de var alle 3 spillere fra West Ham United i London. Det kan kun være deres bedrifter, der gjorde, at jeg lige siden har været West Ham fan, da de aldrig har været i nærheden af at vinde mesterskabet i England.

Klassekammerater der er døde.

Aksel Lauridsen døde i 2003 og blev 47 år.

Hanne Jacobsen døde i 2009 og blev 54 år

Conny Kjærgaard døde i 2010 og blev 54 år.

Kurt Larsen døde i 2013 og blev 57 år

Dorte Møller døde i 2018 og blev 63 år.

Arbejde efter skoletid på mejeriet

Der var en stor grund på ca. 3.000 m² på mejeriet. De første ca. 3 år vi boede på mejeriet, boede min storebror hjemme, men da han flyttede hjemmefra, var jeg blevet så stor, at jeg nem kunne slå den ret store græsplæne, rive gårdspladsen der hvor der ikke var brosten, luge en stor del af haven, og det sidste år eller to hjælpe til med madlavning sammen med min lillesøster Irene. Når jeg kikker bagud i dag, kan jeg nem se, at mine forældre havde mere end nok at lave mens vi boede der.

Arbejde efter skoletid uden for hjemmet

Hver fredag fejede jeg fortov, gade og gårdsplads hos købmand Mølhede, og ud over den kontante honorering for arbejdet, så kom Lovise

Mølhede altid ud med en pose slik til mig, mens jeg arbejdede, og jeg fik altid eftermiddagskaffe, så jeg blev godt forkælet. Tror jeg har været omkring konfirmationsalderen eller lidt yngre, og anslår, at jeg arbejdede der i et par år.

Jeg fejede ofte vejen og fortovet hos Frederik Nielsen (kaldet Didrik), og lugede ofte for ham.

Ellers husker jeg, at Klaus Nielsen og jeg hakkede i roer hos Eigil Keseler, hvor vi fik pris pr. række. Vi satte neg fra selvbinderen på højkant, når der var høstet. En gang hvor vi gik over marken og snakkede pris med Eigil Keseler, der var sønnen Niels Chr. med, og han har nok været ca. 10 år dengang, hvor han udbrød "det er sku alt for møj far" da vi snakkede om pris. Eigil Keseler lagde sig på den dejlige sommerdag, som det var ned på ryggen, og grinede højlydt over Niels Chr.'s mening om prisen. Så allerede som 10-årig havde Niels Chr. handelstalent. Niels Chr. husker det ikke selv den dag i dag, men det gør Klaus og jeg.

Husker også at vi var et par stykker, der hakkede i roer hos Sigvald Bækdal, og det var til en meget høj timeløn. Vi var kun ansat 1 dag, da vi jo slet ikke var vores timeløn værd.

I Tværgården på Sæddingvej hos Sigvald og Anders Peder Jespersen har jeg også sammen med min storebror Erik været ude og arbejde i høsten samt samlet sten hos Anders Iversen.

Juletræer

I nogle år solgte jeg nogle få juletræer til borgere i Herborg. En af min fars kortvenner Christian Pedersen fik jeg nogle juletræer af, og så solgte jeg dem for 5-10 kroner stykket, så det gav lidt lommepenge. De første gravhunde fik vi også fra Christian Pedersen, der boede ned med en grusvej på venstre hånd, når vi var omkring Fiskbæk Mølle.

På landet – manglende traktorfærdigheder

Jeg gik på Videbæk Skole, og arbejdede en hel sommerferie på landet hos min storesøster Sonja og svoger Villy, der havde et landbrug ved Strellev lidt uden for Ølgod, og det var en rigtig god sommerferie, hvor jeg deltog i alle de ting, der nu en gang skal laves, når man er landmand. Jeg kørte på knallert fra Herborg til Strellev søndag aften, og kørte hjem til Herborg igen om fredagen.

En gang gik turen ikke helt som den skulle. Næsten ud for Brosbølgård mellem Tarm og Lyne ville knallerten ikke længere. Hvad der var galt, kan jeg ikke huske, men jeg trak efterfølgende resten af ruten. Min svoger sagde til mig, at jeg bare skulle have gået ind et sted, og derfra have ringet efter ham; men jeg valgte i stedet gåturen.

Et uheld som vi har grinet af mange gange siden, havde jeg også, da jeg skulle køre traktoren over til et stykke eng, de havde lidt væk fra gården. Jeg fik taget svinget mod engen for sent og endte i grøften, og skorstenen på den grønne Deutz røg af. Det var min svogers brors traktor (han boede på nabogården), og han morede sig så meget over det hændte, at tårerne trillede ned af kinden på ham.

Alkohol

Første gang med alkohol mener jeg der var i 7. klasse med et par af de andre jævnaldrende, og jeg begyndte også at gå til bal i Videbæk Hallen i 1. eller 2. real, og der fik vi oftest lidt øl, inden vi tog til bal.

Videbæk skole

August 1969 begyndte jeg i 1. real på Videbæk skole. Mener vi fra start var 27 elever i klassen. Jeg fik nogle gode klassekammerater, og var i øvrigt en del sammen uden for skoletid, selv om der var nogle kilometers afstand til de fleste. Vi spillede også badminton med og mod hinanden, blandt andet i gymnastiksalen i Herborg.

Skolen i Videbæk som sådan syntes jeg der var for stor med mange flere elever, end jeg var vant til i Herborg,

Fagene fysik, tysk og matematik var jeg ikke begejstret for, men fik min realeksamen i sommeren 1972.

Ungdomsskolen i Opsund

De hverdagsaftener hvor jeg ikke var til sport, var jeg oftest på Ungdomsskolen i Opsund. Det var et rigtig godt sted for os unge, og der var mange ting man kunne være med til. Selveste Gnags spillede der også.

Bio

Sammen med jævnaldrende var jeg af og til i bio i Videbæk. Efter bio stod vi af og til et godt stykke tid udenfor bio og snakkede.

Kærester

Det med kærester startede for mit vedkommende vist omkring 2. real, og derfor var det altid spændende at komme til baller, hvor der var masser af jævnaldrende fra både Videbæk og Spjald. Gik til bal i Videbæk og enten på kroen eller hallen i Spjald før vi blev 18. Da vi blev 18, var vi af og til i Herning, Ringkøbing og lidt længere væk. Vi kørte på skift, og ham der var chauffør, han var altid ædru.

Knallert

Min storebror forærede mig hans Express knallert, og jeg var enten 15 eller 16 år, da jeg begyndte at køre på knallert. Om den var ulovlig da jeg fik den, husker jeg ikke helt, men jeg fik på et tidspunkt en af mine kammerater til at gøre den ulovlig, sådan at den kunne køre noget hurtigere. Vurderer, at den kunne køre godt 50 km i timen, da den var mest ulovlig. Den var både hacket og gearet men ikke boret.

Vi kørte noget rundt oppe omkring lille skoven på Genforeningsvej/Finderupvej og på Keselers mark. Når knallerten var i stykker, fik jeg den lavet hos Mads Vesterby, og han var han meget dygtig og billig. Var også uheldig et par gange, hvor jeg enten væltede, kørte ind imellem nogle træer engang hvor jeg fik nogle grene i ansigtet og dermed skrammer; men jeg slap heldigvis for alvorligere skader.

Vestjydsk Handelsskole

August 1972 var starten på 1-årig handelsskole. Jeg kom på regnskabslinjen, og i klassen var vi 12 elever. Vi havde en rigtig god klasse, og fagene her lå bedre til mig end i realskolen. Som nye fag på handelsskolen havde vi samfundslære, driftsøkonomi, regnskabslære og kontorlag. Vi undgik fagene fysik, tysk og matematik, så det var jeg glad for.

Tror det var fagene der motiverede mig mere, da jeg gik på Handelsskolen. Jeg havde i hvert fald en noget mere seriøs tilgang til lektierne.

Videbæk Kommune

Jeg søgte 2 elevstillinger, mens jeg gik på handelsskolen, og var til samtale i Skjern Bank og på Videbæk Rådhus. Sidstnævnte fik jeg elevplads i socialforvaltningen fra 1. august 1973 som 17-årig. Jeg var så heldig, at jeg kendte Rasmus Jensen fra håndbolden i Videbæk-Fiskbæk KFUM, og han blev udlært samme dag, som jeg startede der.

Som chef havde jeg Aksel Torstensson, og jeg fik mange spændende opgaver af ham og mine øvrige gode kollegaer. Jeg var efterfølgende på Videbæk Rådhus indtil februar 1984. Har den dag i dag stadig sammenkomster med flere af kollegaerne.

Kørekort

Jeg startede med teoriundervisning i forhold til at tage kørekort i efteråret 1973, og fik selve kørekortet en af de første måneder i 1974. Havde aldrig kørt bil før, jeg havde timer hos kørelærer Poulsen i Videbæk, og mener jeg havde haft ca. 15 timer, inden jeg kom til køreprøve. Køreprøven foregik i Skjern og lidt udenfor Skjern. Bemærkningen fra motorsagkyndig da jeg var færdig var, at det var vist godt nok. Det var en stor dag, da jeg fik kørekort.

Tilbageblik over den tid jeg boede i Herborg

Når jeg tænker tilbage over den tid, hvor jeg boede i Herborg, så tænker jeg tilbage med meget stor taknemmelighed over at være vokset op i Herborg.

Hvorfor så det kan man spørge sig selv. Jo jeg har været heldig at vokse op i en harmonisk familie, jeg var heldig at gå i Herborg Skole, hvor jeg hver eneste dag var glad for at gå, jeg havde endvidere nogle skønne ledere i foreningslivet, hvor jeg også altid var glad for at komme, og ikke mindst nogle gode kammerater.

Så herlige Herborg gælder stadig for mig, hvor det har været en kæmpe oplevelse at besøge en stor del af den befolkning, som også boede i byen da jeg var barn/ung.

/Ole Stræde Dalgaard.